

Петро Остапчук, священник УАПЦ

(духівник рівненського козацтва, голова Рівненської обласної громадської організації з проблем сім'ї, член Національної спілки журналістів України, винахідник, композитор.)

(стаття оновлена 16.12.2010 р.)

Більшість людей не знають про «світовий уряд хасидсько-парамасонської групи», загрозу рабства та знищення, хоча про це вже не мало написано. Коротко, історія сіонізму та становлення світового уряду є така...

Сіоністи вірять, що євреї є Богом обраний народ, а всі інші народи («гої», «акуми») є навіть не люди, а гірше худоби. Призначення євреїв - це примусити всі народи працювати на себе. Сіоністи розробили план дій. Необхідно було знищити спадкове право на владу та привілеї національних монархій і знаті, щоб натомість самім прийти до влади. Це можливо було зробити лише шляхом підкупу, заколотів-«революцій» і війн. Для здійснення мети світового панування було організовано таємні масонські та інші товариства. Сіоністи у злий спосіб заволоділи світовим лихварством, банківською системою і політичною владою в США, організували «революції» та світові війни, в наслідок чого в багатьох державах Європи та в Московії поставили керманічами своїх агентів. Вони все більше захоплювали контроль над зорганізованою злочинністю, зосередили величезні багатства в своїх руках, політичні, та військові можливості. Вони організували і «перебудову» в СРСР, заздалегідь підготувивши захоплення влади своєю агентурою. Під їхнім контролем знаходяться міжнародні організації. Сіоністи завербували і змовилися також з корисливими «елітами», які зрадили свої нації і приховано співпрацюють з сіоністами. Разом вони нав'язують людству «світовий уряд». Його модель – це Євросоюз. Держави не повинні мати кордонів, свої національні уряди та міцні народні збройні сили, проводити свою національну політику. Має бути єдиний світовий уряд, одна світова армія найманців. Держави і нації повинні бути змішані і знищені. Вони вирішили, що на Землі мусить проживати лише один «золотий мільярд» людей (20% рабовласників і 80% рабів), бо, на їхню думку, Землі тяжко прогородувати більше людей, тай не має доцільності, бо зараз лише 20% населення було б достатньо, що б забезпечувати обслуговування світової економіки. У світі стрімко зростає безробіття та голод, що вже спонукує людей до бунту, а це загрожує ще не до кінця сформованій і встановленій тотальній владі сіонізму над світом. Тому необхідно скоротити чисельність людства на Землі з 6-ти млрд. до двох (поки що). Вже й вирішено, які народи підлягають повному знищенню, а яку частку інших народів залишити для обслуговування світової економіки в «золотому мільярді». Над людьми, навіть над їх самопочуттям, думками і бажаннями, буде встановлено тотальний контроль; людство буде перетворене різноманітними методами психокорекції в керовану масу зомбі. Для зміцнення своєї влади в «невидимо» захоплених державах (де важелі керування знаходяться в руках

агентів сіонізму та світового уряду), вирішено, усіляко знищувати фактори, які можуть організовувати людей на боротьбу зі змовою проти них. Такими загрозливими для сіонізму факторами є націоналізм, християнство, іслам. Сіоністи передбачили, що не можливо знищити ті народи, які є високо свідомими своєї національної гідності, міцно об'єднані і споріднені національною ідеєю, культурою та моральними цінностями, захищені духовно-націоналістичним світоглядом, розбудовують свою національну державність, як єдину і найдорожчу рідну сім'ю. Речники і захисники національної державності - націоналісти та духівники викривали б підступні дії світового уряду та людиноненависницького сіонізму, захищали б, зміцнювали, відповідно виховували і згуртовували нації. Тому богоборчі сили постановили знищувати націоналізм народів, національні особливості, культуру, національну пам'ять націй; далі сварити, роз'єднувати і перемішувати їх між собою; знищити моральність, християнство та інші релігії (тільки євреї можуть мати право на збереження своєї національної згуртованості та релігії). США та НАТО провели війни проти тих держав, де уряди проводили свою незалежну політику. Пункт за пунктом здійснюються давні прогнози політологів: вже відбулися передбачені війни, далі прогнозують війни проти Ірану, Московії, Китаю і встановлення на Землі повної влади світового уряду. Відомо, що 70% людей не здатні самостійно визначатись, а пристають на запропоновані їм моделі. Тому найпотужніші й найвпливовіші ЗМІ вже давно нав'язують населенню потрібні світовому уряду моделі, служать йому. ЗМІ як тільки очорнюють націоналізм та його прихильників, бойкотують обговорення усього, що пов'язане з національно-патріотичною тематикою, очорнюють духівництво, висміюють християнські чесноти (цнотливість, правдивість, моральність), пропагують ліберальний космополітизм і глобальне народозмішання, продажність, безбожжя, цинізм, бандитизм, розпусту, збочення, «ситуативну етику» і т.д. Така «культурна революція» - це психозброя для дезорієнтації, отваринення і зомбування людей, особливо молоді, для отруєння душі і розуму, доведення до стану протрації – безтямного існування, де не можливо відрізнити зло від добра, для роз'єднання і підготовки людей до прийняття влади світового уряду антихриста. З метою скорочення чисельності населення, ушкодження генофонду і здоров'я людства та для одночасної наживи запускаються штучно створені хвороби, нав'язуються генетично модифіковані й отруйливі харчі та ліки, які вироджують, створюються соціально-психологічні умови для депопулізації людей. Докладніше про все це я пишу в своїй праці «Благословенний націоналізм. Чому він і тільки він...»

За різними припущеннями, понад 50 млн. українців загинуло в 20-му столітті від систематичних геноцидних акцій і в загарбницьких війнах проти нашого народу, від «старшобратнього опікунства». Від чотирьох голодоморів загинуло близько 17 млн. А ще скільки українців було замучено голодом в тих регіонах Московії, де і тільки де вони компактно проживали? Під час Другої світової війни українців загинуло в декілька разів більше за будь яку іншу націю, щонайменше 10 млн. Ще десятки млн. українців були вбиті та репресовані радянськими «визволителями», смертельно замучені в радянських катівнях, каторгах і «виправно-трудовах таборах», побиті, позбавлені маєтку, пограбовані, згвалтовані, покалічені, вивезені на примусові роботи, доведені до самогубства, залишені сиротами, знедоленими і в дитячому віці викинуті з осель на вулицю, вигнані з Батьківщини, депортовані; позбавлені права на освіту, обіймання керівних посад, отримання роботи і пенсійного забезпечення. Було знищено наші храми і інтелігенцію, духівництво, господарів, просто моральних і віруючих людей.

Боячись опору великого народу, який не могли знищити навіть протягом століть спільні зусилля різних загарбників, ледве долаючи опір ОУН-УПА, радянські «визволителі» вирішили поділити-ослабити Україну, віддавши значну частину її території сусіднім народам та як тільки асимілюючи її населення. Історично і майже лише українцями заселені землі на заході України – Холмщину і Підляшша (як нині дві області) віддали полякам, заохочуючи тих до депортації та фізичного винищення українців. За вересневою угодою 1944 р. між Польським комітетом національного визволення й урядом УРСР про взаємне переселення населення, в 1945 – 1946 р. з Польщі було виселено 482 109 осіб. За акцією «Вісла», в 1947 р. відбулася повна депортація ще близько 150 000 українців на землі, які раніше належали Німеччині. З 873 українців під час переселення були кинуті до концтабору в Явожині, 372 особи., за офіційною статистикою польських військово – польових судів, були страчені. Свідки свідчать про винищення населення в багатьох українських селах, справжнє число вбитих, безумовно, є значно більшим. Радянська «визвольна» армія в Польщі охороняли той розбій поляків і разом зі стотисячною армією крайовою воювала проти УПА, яка звитязно захищала рідне населення. Так в одному з боїв 28.03.1947р. повстанці знищили кавалера найвищих нагород Польщі та СРСР, командуючого Вальтера Свєрчевського. Також опубліковано дослідження, які доводять, що, наприклад, в Луцькому районі співвідношення загиблих у братовбивчій війні українців і поляків сягає: десять до одного. Ще дві області на півночі, аж за Пінськ, віддали Білорусії. На півдні одну область віддали молдованам. На сході України, особливо в чотирьох прикордонних областях, замість знищених голодомором українців (до 14-ти млн.), завезли з Московії і заселили «свідомий революційний пролетаріат», що донині є електоратом аморальних потвор і українофобів, котрі якраз і мучать той свій затурканий і бідний електорат. По всій Україні, особливо в теплом Криму, за привілеями загарбників, осіли відставники, партноменклатурщики, КГБешники, комуністи, вся радянська «заслужена» у справі підкорення «братніх народів» москвинська еліта та її «сволоч» (прислуга – з церковно слов'янської). Нині в Криму небезпечно розмовляти українською мовою, там особливо утискують українське. Наш народ заразили злодійством, хабарництвом, нехлюйством, матершиною і безкультур'ям, безгосподарністю, не пошаною до батьків та жіночої статі, пиятикою, тютюнокурінням, наркоманією, безбожжям, байдужістю до рідного, національного, піддали неврозам і психічним розладам, загально національній хворобливості, бідності, вимиранню і безперспективності. Нам «подарили» війну в Афганістані, наслідки котрої для України, за брехливою радянською статистикою – 10 тис. вбитих; а ще ж десятки тисяч померлих згодом, психічно травмованих, поранених, інвалідів; тих, хто від різних хвороб мучається досі, а ще інфекційний гепатит, що від тоді гуляє Україною. Коли 25-26 квітня 1986 р. старшобратне комуністичне опікунство подарило нам найбільшу в світі техногенну катастрофу, людей не евакуювали, а навіть в найближчому Києві погнали 1 травня на демонстрацію. Понад пів млн. людей вже померло, ще близько трьох млн. постраждало (?), а ще скільки помре, скільки стали і стануть інвалідами, неповноцінними, тягарем для себе, сім'ї та суспільства..., 130 тисяч людей (52 тис. сімей) викорчувано-перевезено, ще понад 2 млн. пробувають вижити на радіаційно забруднених територіях. Все це хтось оцінив збитками в 170 млрд. \$ США... Банда з Московії вкрала понад 100 млрд. рублів – заощаджень вкладників України, привласнила собі українську частку війська, золото-алмазного фонду, закордонної нерухомості СРСР, встановила нам грабіжницькі

ціни на газ, будує в обід України газогони, провокує конфлікти ще й нацьковує на Україну своє населення тощо. І все це відбувається під шептання нам на вушко про вічну братню любов до українців, мовляв, ми є єдиним народом, мовляв, такого народу, як українці, взагалі ніколи не було, а бути українцем – це принизливо. Анонімні брошури такого антиукраїнського змісту розповсюджує «УПЦ» московського патріархату. Щож, Україні необхідно повернути її вкрадену давню назву - Русь, тоді шезнуть і псевдонаукові спекуляції на цю тему; а от про московську церкву треба знати всім, що вона окупувала українські святині, тягне Україну знов під Москву, проводить страшну роботу по роз'єднанню та самознищенню людей і себе самої.

В 1448р. московська церква самочинно відділилася від Вселенської Церкви, а її митрополит самочинно назвав себе «Київським і всієї Русі». 140 років вона була неканонічна і позбавлена спілкування з православним світом. В 1529р. москвини ув'язнили Вселенського патріарха, який збирав милостиню на Русі. Вони мучили його доти, доки він не написав документ про визнання їх церкви. Але цей документ був складений греком так, що схожий був не стільки на благословення, як на прокляття.

Перший більшовицький патріарх, еретик ще й анафематствуваний соловецькими страждальцями «покладистый ГПУ поп – обновленец» Сергій Страгородський та наступні «патріархи РПЦ» заявляли: «Комуністична революція – це честь, святиня, кінцева височина Руської Церкви», «радянська влада єдина у світі здійснює ідеали царства Божого», «Ленін – Месія», «Маркс – безсмертний велетень раю». Сталіна, який проголосив другу п'ятилітку «безбожною» - що б до 1937 року шезло і саме слово «Бог», - ці «святійшества» називали «Великим Кормчим». «Митрополит Ніколай Ротов» наказав у церквах світити лампадки перед зображеннями Сталіна, як перед іконами. У 1960р. цей 30-річний безбожний робітник-комуніст де-факто був патріархом РПЦ. Наступники Сергія виявили залізну волю до викорінення останніх виявів святості на Русі. Наприклад, «патріарх» Олексій за це одержав чотири ордени Трудового Червоного Прапора: «Мы должны использовать авторитет церкви, чтобы показать народу, что коммунизм есть истинная вера и религия, и воплощение всего лучшего, что было в идеалах человечества» (Московская патриархия, №1, 1967г.). «І побачив я жінку, що сиділа на червоній звірині, переповненій іменами богозневажливими...п'яну від крові святих і мучеників Ісусових...мати розпусти й гідоти землі» (Об. 17.3-6). Це пророцтво здійснилося на більшовицькій церкві. Сіоніст «Месія – Ленін» 01.05 1919 року наказував: «Необходимо как можно быстрее покончить с попами и религией. Попов расстреливать беспощадно и повсеместно, и как можно больше. Церкви подлежат закрытию. Без идиотской волокиты и не спрашивая ни у кого разрешения, расстреливайте всех и за все, расстреливайте, расстреливайте, расстреливайте!» Радянська влада знищила понад 100 тис. православних храмів, понад 200 тис. священників (чи не 4/5 з котрих були українцями), піддала смертельним репресіям мільйони віруючих, а червона патріархія заявляла, що в СРСР релігію не переслідують. Що б надати безбожній агентурній патріархії всесоюзного масштабу і міжнародного авторитету, Сталін організував у Москві «помісний собор РПЦ», на який запросив іноземних гостей. Їх пригощували ікрою, кавказькими винами і коняками, що видалося гостям у голодні й руйні післявоєнні роки «манною небесною». Представників східних православних церков Сталін підкупив доларовими «винагородами» і щедрими подарунками, експропріюваними десятками священних облачень і прикрасами з золота й коштовного каміння. Вселенський патріарх Максим за 50 тисяч \$ тоді таки визнав «червону секту». За церковними канонами,

намагання купити чи продати благодать Духа Святого називається симонією і карається позбавленням сану та анафематствуванням її учасників. Так, коли в 1686 році Вселенській патріарх Діонісій віддав за хабара Київську митрополію Московщині, то в 1687 році Константинопольський собор визнав це актом симонії, відмінив цю ухвалу і скинув Діонісія з патріаршества. Проте московинське поневолення православ'я в Україні триває і досі. Але, навіть якби «єпископи РПЦ – УПЦ» купили собі ще папірці про те, що вони є святі, земля розступатиметься і горітиме у них під ногами. Вся історія їх «церкви» - це суцільне порушення церковних канонів і наруга над правдою та святістю. Святість не купиш за гроші, тому «РПЦ – УПЦ» за суттю є не канонічна, не розкаяна, повна неправди, має очі, завалені колодами гріха, проте звинувачує у неканонічності й очорнює інші конфесії. Жаль тих окремо взятих сповнених віри й добрих справ священників та парафіян, які, вже просто тим, що перебувають під юрисдикцією неправдивого московського патріархату, все ж підпирають неправду, бо «не може дерево зле плодів добрих родити» (Мф. 7.18). І зараз в РПЦ - УПЦ культивується церковний більшовизм, просто з церковних амвонів лунають заклики голосувати за комуністів. Мабуть, немає такого гріха, яким би не грішили її «єпископи», які «висвячують і виховують священників» собі подібних. Вражає фанатизм, засліпленість та озлобленість її обманутих прихильників, які навіть чути не хочуть про правду та примирення православних в єдиній автокефальній УПЦ на чолі з українським патріархом. Необхідно, щоб в Церкві не залишилося жодного «єпископа», поставленого радянською владою.

«РПЦ» під проводом ФСБ «собирает весь русский мир и фундаментом этого русского мира есть русская церковь» (В.Путін) - в Україні це близько 11 тисяч «приходів» УПЦ – московського патріархату, що складають близько 65 % від усього числа православних парафій в Україні. Збігнев Бжезинській так висловився з цього приводу: «Якщо хоча б 20% православного населення держави належить до юрисдикції Москви, то говорити про незалежну українську державу є фікція». Сьогодні до нас приїжджають Лужкови і заявляють, що «українська держава – «это временное недоразумение».

Нас, українців, - 78%, скільки часу і як ще треба нас дурити та знищувати, яких ще тортур треба на нас, що б ми усі нарешті збагнули про необхідність українцям єднатися навколо свого рідного українського?! Адже лише інтереси своєї рідної української хати, українські національні інтереси можуть згуртувати нас, бо ми всі зараз роз'єднані і посварені між собою, не маємо спільних поглядів, тягнемо врізнобіч, слухаємо усіяких брехунів, не бачимо основи для єднання, а вона – в середині нас, вона - це благословенний націоналізм. Дивімося на Україну, як на свою особисту хату і рідну сім'ю, тоді все стає на своє місце.

Наприклад, нас роз'єднують навколо питання: чи несла радянська армія визволення Україні, чи була окупантом? Беззаперечним фактом є те, що втрати радянських «визволителів» у боях з німецькими «визволителями», зазвичай були значно більшими. Московських рятувала лише значна перевага в «гарматному м'ясі», яке брали переважно з «визволених» українських земель. Наприклад, у Київському котлі німці захопили у полон 665 тис. військовополонених. Хто з них виявлявся місцевим, того, на прохання родичів, відпускали з полону. Але прийшов інший «визволитель – старший брат», який негайно здійснив примусову мобілізацію місцевого населення і без всякого військового вишколу, без амуніції, без плавучих засобів, без зброї (одна гвинтівка на п'ятьох) погнав це мирне населення на переправу Дніпра навпроти потужних фортифікаційних укріплень німців. З заду нещасних українців підганяв батальйон червонопопих від спирту уральців.

Так за декілька годин, на честь жовтневих свят, було навмисне знищено безглуздою смертю 417 тисяч українців. «Хохлов» навіть не було поховано, як військових, бо вони були одягнуті у цивільне. Їх ховав хто, де і як попало...

Справжнє визволення повинно нести не нові муки, а радість тому народу, котрий визволяють. А якби хтось захопив нашу сім'ю, а ще хтось визволяв би її, то чи згодилися б ми, що б разом з бандитами було знищено наших рідних? Яка ж доцільність є визволяти, коли мало хто лишається живим, не скаліченим і ненавидить того «визволителя», котрий брутально вбив не тільки бандитів, а і наших родичів, а потім ще й піддав репресіям тих вцілілих, кого «визволяв», їх господарство пограбував, а їх хату забрав собі та віддав ще комусь? Це, хіба, можна назвати визволенням? А якби нам особисто довелося визволяти своїх рідних, то хіба ми вбивали б їх, знущалися б над ними і грабували б їх? Чи згадали б ми про ту військову «доцільність – необхідність», на яку посилаються шовіністи з москвинів, коли, як вони кажуть, «визволяли» українців, а насправді безжалісно використовували їх і знищували? Отже, «визволителями» їх називати не можна, а називають їх так зараз ті, хто є чи продажними виродками, чи чужинцями, які не ототожнюють себе з українською нацією і яким наш біль втрат та знущань не болить та ніколи боліти не буде. Серед них є найгірші представники московського народу, адже хіба може весь народ бути заражений таким імперським колоніальним шовінізмом і зневагою до сусідніх народів. Вони як тільки обріхують нашу історію та героїв, досі обіймають високі посади в Україні, які спадково дістались їм від розваленої колоніальної радянської імперії, дивляться на людей, як на підручний матеріал і безправну прислугу, бояться втратити те, що мають тому і каламутять, відволікають. А нам не має що втрачати, окрім рабства. Народу, проведи люстрацію над цими аморальними потворами, не став таких над собою, твій біль ніколи не болітиме їм, вони здатні лише на те, щоб завдавати болю. Забери від них усе «прихватизоване», захоплене та «пільгово» - отримане, що б вони не могли заховатися і на краю світу! Не втрачай час: ти нині маєш державу, зроби її своїм надійним національним захистом. Обирай тільки націоналістів! Націоналізм до влади!

Геть від будь якого керування в державі зlodіїв-чужинців та їх прихвоснів, хто пропагує двомовність, не поважає героїв ОУН – УПА, хто явно і таємно працює на іноземні держави і не допускає українців господарювати в своїй хаті, хто займається лихварством, має нагробовані гроші для політичної реклами і, як зlodій в законі заявляє: «Нація – це спільнота людей, об'єднаних спільним майбутнім»: тут з зовні начебто все виглядає законно, а в нутрі – лукавство і зlodійство. Бережи, Боже, Україну і від поклоніння таким новітнім ідолам-прагматикам, які між своєю смертю та смертю нації раціонально погодяться на друге. Обирати нині не ідеологічних кандидатів перед загрозою світового уряду і сіонізму – це означає змарнувати своє життя для добровільної здачі до рабства своїх дітей і онуків. Нація, яка дозволила обдурити і пограбувати себе, яка втратила свою національну гідність і свою національну державність не заслуговує ні на що добре, ні на саме існування її представників. Вони приречені на безпритульність, асиміляцію, сирітство, подальше розтління, розпорошення серед «безрідних бродяг» світу, рабську працю та безправну залежність від тієї злої сили, яка очолила і знищила цю націю, заволоділа її землею, позбавила її національної державності, а відтак і подвійного національно - державного захисту; рідної національної хати, де українців завжди б розуміли, любили, чекали і берегли. Тільки християнській націоналізм може захистити Україну. Гаслом 21-го століття має стати: **НАЦІОНАЛІСТИ УСІХ ДЕРЖАВ**,

ЄДНАЙТЕСЬ!

Отже, війна не була визвольною навіть для москвинів, бо початком її була домовленість між двома антилюдськими режимами Сталіна та Гітлера про розподіл між собою земель інших народів (Пакт від 23 серпня 1939 р. та договір про так звану лінію «Керзона» від 28 вересня 1939 р.). Це була від початку загарбницька війна для них обох. Далі війна перекинулася на Московію і там московському народу треба було вже захищатися, платити своєю кров'ю за вже історичну звичку у них - ставити керувати над собою чужинців, тиранів та тоталітарні режими. У цій війні два лютих загарбницьких режими мусіли знищувати одне одного до повної перемоги одного з них. Вони використовували не тільки свої, але більшою мірою поневолені ними народи. Для українців повернення радянської чужинницької влади було не визволенням, а вторгненням одного з цих загарбників, давнього нашого винищувача і поневолювача (згадаймо хоча б голодомори). Адепти цього поневолювача досі керують в Україні на розділення і біду нам, а також на біду їм самим та усім націям.

А ось приклад політиканства... Напередодні президентських виборів 2010 року, «ліберальний патріот», який тоді був президентом, видав указ, про святкування «Дня визволення України від німецько – фашистських загарбників»: виявляється, «Дня перемоги» є вже недостатньо. Зрештою, можна було б ці криваві «свята» на біді окупованої різними «визволителями» України об'єднати з Днем пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій в Україні та назвати, наприклад, як в Литві: День пам'яті, скорботи і надії. А вояків УПА досі не вшановано і навіть не зрівняно з «визволителями» в правах та пільгах. Для нас, українців та справедливих людей усіх націй, справжнім визволенням є і буде національна свідомість і гідність, правдивий погляд на історію, наша єдність; що б не було чогось такого, що могло б нас роз'єднувати та сварити між собою.

Чи прокинемося врешті і почнемо діяти, чи будемо чекати, коли нашу чисельність доведуть до чисельності французів у Франції? Нас вже не є в Україні 78%, бо 6,5 млн. українців поневіряються за кордоном. А тут у нас навіть зі «старшим братом» не виходить бути за одне, лише, як скаже «старший брат»; то, може, нам бракує в Україні ще мільйони азіатів, африканців? Ні? Подивіться, який безлад чинять мігранти у Франції. Наше «ні!» в Україні є «пережитком» націоналізму, про це вам скаже кожен «чесний обраний» у Верховній Раді і хто продасть паспорта громадянина України хоч яким «біженцям» - терористам: нехай ще й вони будуть собі незалежний мусульманський халіфат у Криму; хто законодавчо ухвалив навалу до України сотень тисяч усілякого люду звідусіль; хто, ще й за державою забезпеченими пільгами, завозить до України дешеву робочу силу. Від імені України підписано угоду з Європейським Союзом про реадмісію, в котрій Євросоюз обіцяє спрощення візового режиму, а Україна – приймати вигнаних з Євросоюзу нелегальних мігрантів. Україна не має підписаної угоди з Московією про реадмісію, ще й мусить витратити немалі кошти на їх утримування та депортацію. Тому викинуті з Євросоюзу нелегали осідатимуть в Україні сотнями тисяч і вже осідають. В спецтаборах за колючим дротом їх півроку навчають цивілізованій поведінці, щоб багато з них могли «успішно інтегруватися» до нашого суспільства, бо, «кажуть, в Україні демографічна криза і є потреба в робочій силі» (5 телеканал, 21.02.10). Водночас, відбувається не спрощення візового режиму, а ще більше знуцання з громадян України в посольствах держав Євросоюзу. В. Янукович урочисто зізнався, що, якщо оберемо його президентом, то «населення України» зросте до 50 млн... Звісно,

воно може перегнати і французьке, вибачте, ...те, що у Франції.

По телебаченню, яким керують ще декілька «обраних», нам пояснюють: дивіться, як працюють китайці в Україні, не пиячать, не перекурюють, не вимагають великої платні, слухняні, не те, що наші. А українець дивиться, слухає і вірить: так – так, все правда, як і те, що всі за нас, українців, є кращими. Тож мусить Україна нагодувати Китай, В'єтнам і весь світ поки ти, українцю, не станеш нацменшиною і не вимреш в Україні, чи не тікатимеш з неї. Тільки от, що краще: втекти на чужину, чи, нарешті, визнати себе націоналістом і відібрати на виборах владу від чужинців та їх «сволочі»? Нехай не ми, а вони втікають, а ми зацікавлено попрацюємо на українську сім'ю, на свою хату.

Вважай, українцю, на телебачення в ворожих руках. Воно буде показувати правду про що завгодно, тільки не про «золотий мільярд», не про сіонізм, як він гробить тебе і не про націоналізм, бо він є твоїм порятунком. Подивись, як Шустер неправдиво коментує «розгул націоналістів», а це, насправді, був мирний протест з приводу вбивства того дня шовіністами в Криму українця. Подивися, як цей, зовні привабливий єврей-іноземець розчаровано і раптом ехидно коментує перемогу О.Тягнибока у довірі глядачів: «Искусство политики... В мутной водичке...» За Шустером, видно, тільки любов сіоніста до свого народу може бути широю, а от любов свідомого українця - націоналіста до себе і свого народу аж ні як не може бути широю, а тільки удаваною і «політикою в мутній воді».

Зважмо, християни, і на рубрику з богохульною назвою: «У Бога за пазухою», де швидко мелькають заставки з метою скрито вплинути на підсвідомість людини, що б вона зненавиділа християнство. Для навіювання використовують ще «25-й кадр», методуку сублімації та інше. По телебаченню практикується поширення наклепів і кидання тіні особливо на православних священиків. Це тому, що Православна Церква є найбільше об'єднана, дисциплінована і чисельна; там є багато священиків, які щиро служать Богу, люблять і виховують свій народ, застерігаючи його від підступів сіонізму та іншої небезпеки. От чому сіоніст рабин Райхгорн заявив: «Ми зробимо їхніх священиків смішними, а потім огидними під нашими глузуваннями і атаками, а їхню релігію такою ж смішною і огидною, як їхні священики. Тоді ми будемо панами їх душ».

Націоналізм є духовний за своєю природою, є вірою в Бога та щасливе майбутнє створених Ним народів, а найперше свого рідного народу. Націоналізм розмовляє з Богом, і сам створений Ним водночас з націями, це Ангел, Дух нації, який огортає її, наповнює і животворить, уболіває за неї та практичну реалізацію щодо неї Божих задумів. Християнство не може повноцінно існувати без відданої любові до національного, не може без неї об'єднувати (в меншому, щоб об'єднати в більшому), як і національне не об'єднає без християнства, бо і націоналізм, і християнство – суть божественна нероздільна. От чому богоборчі сили намагаються знищити як християнство, так і націоналізм, які є за суттю єдині, нероздільні, наче два ества в Особі Богочоловіка Ісуса Христа.

Не забуваймо і про те, як і хто до «ювілею» розп'яття Ісуса Христа в 33-му році розпинав і христоробивих українців, як підконтрольні сіоністам ЗМІ замовчували це і Америка закривала очі; як зразу після голодомору в 34 році США визнали СРСР; вважаймо, як Московія, Ізраїль і «колонія Ізраїлю» США досі вперто не визнають геноцид, тобто нас далі прирікають... Підготуй, українцю, сім'ю, друзів, знайомих, усіх українців, щоб не зневірилися, були готові до очорнення в ЗМІ нас самих і наших героїв, яких ворог буде усіляко знищувати. Навпаки, ще більше будемо підтримувати

націоналістів!

Особливо скаженіють в ненависті до українського нав'язані нам ворожими чужинцями телеканали в День Незалежності України, в так званий «День перемоги», в День пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій в Україні. На екрані тоді - дике весілля, сміх та танці. Одного разу протягом дня демонстрували кінострічки з такою старанно підбраною тематикою... Солдат-хохол так дошкуляє недолугістю офіцеру-москвіну, що той мусить того хохла соромити. В іншій стрічці найжорстокіший бандит – знов хохол. Ще одне кіно: брудний і подертий «визволитель»-партизан заходить до хати, а хохлушка-простушка зразу починає мовчки роздягатися перед незнайомцем серед вишиваних подушок, а той з гідністю відмовляється від пропозиції. Ще три фільми: про винахідливих нещасних євреїв у гетто; ще про піаніста-єврея, який використовує німкеню-співачку, а одружується таки на своїй; ще про пригоди молодого рабина, якого направили до Америки. Ще «жарт» про «хохлушку, яка намагається позбутися хохляцького акценту за допомогою орального секса» і таке подібне. Телеканали «Інтер» і «Студія «1+1» пов'язують з євреями Г. Суркісом і Роднянським О. Телекомпанія «Ера», належить В.Рабіновичу. «Новий канал», ICTV і СТБ належать «чистокровному єврею по мамі, по батькові, за вірою і за суттю, зятю бувшого президента, крупному олігарху, за спиною котрого стоїть іудео нацистська секта Хабад» Пінчуку В. (Ходос Э. Д. Еврейский синдром — 3. — К.: ПЦ «Интертехнология», 2002. — 335 с.) «1+1», наприклад, об'єднана в широку мережу комерційних телестанцій спільним проектом телекомунікацій з американською телекорпорацією CNN. Інтеграція в міжнародні структури тут переслідує мету, «що б на нас тяжче було здійснювати тиск» (Роднянський О.), звісно, щоб самим легше було тиснути. І вони дають українське, людяне, Боже. Їх наступаюче агресивне ЗМІ, лихо-кримінальні новини, дратівливо - криклива реклама, безцеремонне нав'язування примітиву, насилля та розпусти; відсутність людинолюбної ідеології, поривань до піднесеного, вищого, світла й любові; ненажерлива, безідейна, злочинна феодално-кланова влада в Україні,- все це так пригнічує, створює такий тяжкий задушливий безрадісний, безпросвітно-безнадійний настрій і невпевненість у майбутньому, що навіть якби у людей був високий матеріальний добробут, то все одно була б депопулізація. «Наукові дослідження показали, що головні причини депопулізації знаходяться в духовній сфері: депресія і втрата сенсу життя, озлоблення від несправедливих наслідків «демократичних реформ, яким не має альтернативи» й безкарність зла, моральна деградація від усевладдя грошей, культу насильства та розпусти» (М.І.Сенченко). Саме тому в оплутаних матеріалістично-демонічних юдеофарисейським розтлінням європейських державах повним ходом вироджується корінне населення. В Україні посилюють апатію і небажання жити зневіра у покращення рівня життя, відсутність роботи, пенсії та зарплати нижчі прожиткового мінімуму, побутові проблеми.

Будемо об'єднувати і об'єднувати українців. Хто переживає за Україну, нехай сперш самого себе стримає від неприязні, нехай уявить себе Батьком чи Матір'ю нації та рідною людиною опоненту; нехай не дуже нав'язує йому свого, а намагається мирно шукати і визнавати рішення більшості для об'єднання і злагоди нації, а також для громадянської солідарності в державі усіх націй. І все ж об'єднання національно-демократичних сил та консолідація їх спільних зусиль природно мали б відбуватися навколо націоналізму. Для всіх національно-патріотичних, націоналістичних партій має стати законом і статутним пунктом наступне: шукати об'єднання національно-патріотичних партій; якщо лідер не

доклав усіх зусиль для збереження єдності національно-демократичної сили (партії, руху); чи в часі виборів, або небезпеки для національної незалежності України не шукав консолідації спільних зусиль і порозуміння з усіма іншими національно-патріотичними партіями; чи тоді, без суттєвих причин, не захотів підпорядкуватися волі більшості серед тих партій, то той нехай буде скинутий і ніколи не претендує на керівництво, а партія зважає на те, що її авторитет підірвано. Якщо хтось спричиниться до розколу національно-демократичної сили для утворення з її членів іншої організації, то той нехай ніколи не претендує на керівництво, нехай буде бойкотований разом з усією тією новою організацією. Це, між іншим, стосується тих, хто розвалював РУХ. Рядові члени таких партій, чи відсторонюйте своє керівництво, яке не здатне об'єднувати українців, чи виходьте з тих партій.

Не дозволимо розвалити націоналістичний рух і для цього всі ми свідомо мусимо вступити до націоналістів. Мусимо дуже ретельно вивчати партійний статут та програмні документи, вдосконалювати їх, а також стратегію, тактику дій, закони України. Завжди найперше будемо пильнувати і думати, як застрахуватися і як звести до мінімуму злі наслідки від отаманщини та зради вищого партійного керівництва, особливо, коли воно прийшло б до влади в Україні; як унеможливити диверсії щодо розколу партії та захоплення в ній влади; як посилити дисципліну. Постійно шукатимемо серед себе гідні кадри і забезпечимо можливість багато ешелонної вчасної заміни лідерів, якби їх вбивали. Будемо ходити на партійні збори, як до церкви. Будемо триматися за націоналізм так ціпко, як за віру, як за життя. Ніщо не скомпрометує його і не відштовхне нас від нього. Будуть з внутрі та з зовні України диверсії світового уряду та шовінізму, будуть спроби втягнути нас у війну, на нас будуть тиснути чим далі, тим більше, але ми не зречемося націоналізму, не віддамо нікому своєї найбагатшої, родючої землі, не станемо чужими на ній, рабами і вигнанцями. Іншого виходу в нас і не має. Будуть помилки, але ж це серед родини: будемо вибачатися, виправлятися, здобувати досвід, вдосконалюватися, і таки доведемо найперше самим собі, що ми, українці, варті щасливого життя ще тут не Землі. Будемо працювати так, щоб ще й у всьому світі запанували справедливість і добро.

Націоналіст – це сповнена національної гідності одухотворена людина, яка знає, свято любить і розвиває своє національне; ставить служіння Богові та рідній нації головним пріоритетом у своїм житті; намагається допомогти кровним землякам і об'єднує їх, змагається за примноження національних талантів і розбудову процвітаючої рідної національної держави; готова пожертвувати за неї своїм життям; сприяє розбудові інших національних держав на основі міжнаціонального миру, взаємоповаги, взаємопідтримки і добросусідства у спільній меті святого преображення Землі і справедливого, щасливого життя свободних високо розвинутих націй, відповідальних за долю людства, Землі і Всесвіту.

Патріот – це людина часто іншої національності, для котрої держава в котрій він живе, та її корінний народ стали немов рідними і він незрадливо та віддано працює на цю державу та благополуччя її народу, вивчає, розуміє, шанує і захищає його, ототожнює себе з ним, по батьківськи береже його, робить все для процвітання національної держави та широко радіє спільним надбанням і досягненням.

Націоналіст, за своєї високої свідомості, відповідальності і віри, є завжди патріотом усякого народу, серед якого живе; переймає від нього все краще і намагається сам збагатити його. Не зраджуючи свого рідного, національного, він за кордоном не нав'язує

свого, залишається вдячним і завжди мирить нації, бо націоналіст – це двічі, тричі патріот (рідної та інших національних держав, де живе). Націоналіст, якщо і відрізняється від патріота, то ще більшою ідейністю, духовністю, любов'ю до рідного національного, національною свідомістю і солідарністю, обізнаністю, далекоглядністю, натхненністю, здатністю до подвигу.

Націоналізм – явище духовне, досконале, докладне, природне, правдиве і більше за патріотизм, вбирає в себе останній, бо ґрунтується не на неприродній космополітичній однаковій любові до всіх націй, чи до якогось безнаціонального безідейного, роз'єданого, ще й часто ворогуючого між собою народозмішання, яке у наш час легко поневолити чи очолити національно об'єднаному загарбнику та його агентурі, а ґрунтується на головній Божій заповіді про любов до ближнього - найперше до національного. Націоналісти готові йти на Голгофу і страждати не тільки за свій народ, але і за інші народи світу, готові допомагати їм в біді, бо шанують образ і дар Божий в кожній нації, розуміють важливість створення та збереження націй, жадають гармонії, справедливості і взаємодопомоги у стосунках між людьми, за своєю альтруїстичною сутністю є милосердними самарянами, не байдужими до долі Всесвіту

«Бог, сотворив світ і все, що в ньому... і весь рід людський... і призначив границі замешкання їх...що б Бога шукали вони... чи не знайдуть» (Дії 19.24-27). Тільки тоді може відбутися об'єднання націй, стирання між ними кордонів і перемішування їх, коли це станеться добровільно і невимушено; коли нації відчують велику повагу і довіру одна до одної, навчаться шанувати себе, обирати гідних керівників і захищати демократію, примножать у всій повноті дані їм Богом таланти, розквітнуть, вдячно перейматимуть кращі досягнення одна від одної, перебуватимуть в любові, побудують справедливий лад у себе і на всій Землі: «...коли Він зруйнує всякий уряд і владу всяку, і силу... покладе всіх Своїх ворогів під ногами Своїми, як ворог останній – смерть знищиться... що б Бог був у всьому все» (1Кор. 15.24 - 28). Сказано: «Царство Боже не прийде помітно... Боже Царство в середині вас!» (Лк. 17.20, 21), - тобто мусимо постійно поступово змінювати себе і свою націю та державу на краще. Зразу і раптом це не удасться зробити. В нас самих і в побудові своєї високо гідної національної держави знаходиться це Царство. Сперш в собі, в своїй нації, в своїй національній державі мусимо його відкрити, укріпити і розвинути. Не природно полюбити усі народи, не люблячі свого: «Бо хто не любить брата свого, якого бачить, як може він Бога любити, якого не бачить...заповідь маємо від Нього, щоб, хто любить Бога, той і брата свого любив» (1Ів. 4.20,21).

Правдиві міжнаціональні стосунки і благословенне життя народам може налагодити лише людинолюбна ідеологія християнського націоналізму. Вона має божественну потугу до стрімкого очищення, оновлення й вдосконалення як в собі, так і навколо себе. Вона виміє бруд в Україні, розжене морок неправди і, дедалі все більше і швидше, наповнюватиме життя народів правдивим світлим радісним змістом. Будь ласка, голосуймо ж завжди лише за християн – націоналістів! Навіть не так за когось з них, бо всі ми грішні, а за розбудову Царства Божого серед націй. Ця Богом натхненна ідея досить швидко підноситиме до керування в державі все більше достойних людей. Брак досвіду і молодість не перешкода депутатству (так колись і «мудрі», і «досвідчені» не пізнали Христа) - були б наші кандидати в депутати людьми натхненими правдивими, освіченими, щоб щиро уболівали за Україну і мали страх божий. Ми їм підкажемо і допоможемо, особливо, якби вони кликали нас на поміч. Їхня творча реформаторська енергія подолає будь-які труднощі і втілить в життя найшвидше самі здавалося б

фантастичні проекти. Досить політиканства, лукавства, прислужництва чужинцям і сильним світу цього! Досить вже обирати зло - з двох менше! «Донині ви нічого не просили в Ім'я Мое; просіть і одержите, щоб радість ваша була повною» (Ін.16,24). Отже, за християнський націоналізм!

Можна уявити, що було б, якби велетні духу, віри і любові – українські націоналісти у минулу війну не поступалися б загарбникам в озброєнні, якби мільйони їх ще до війни не були знищені на сході та півдні України голодоморами та репресіями, якби ще до війни Україна була об'єднаною національною державою: чи зміг би ворог досі так жахливо глумитися над таким високо талановитим, працелюбним, свідомим, чисельним і героїчним народом? Ні! Дарма, що вбивають кращих українців; дарма, що досі обкрадають нас; дарма, що утискають українське, а у Верховній Раді досі засідають ті, родовід котрих, м'яко кажучи, що доброго зробив для нашої нації? В Україні не знищено святість і правдиве бачення речей; як пагінці з коріння дуба, проростає потужній народний дух благословенного націоналізму. 78%, підйом! Нечестивці бояться нас і не дарма! Націоналістів до влади! Раз і назавжди!

Звернення до росіян

(Вище вжито слів «москвини», «Московщина» - за міжнародною історичною традицією до 17-го ст., від назви «Московське царство».)

Московська політика частково тому так шалено «каламутить воду» в Україні, роз'єднує її народ і нав'язує Україні на виборах промосковських недалеких ставлеників, бо боїться, що в Україні ствердиться влада, яка знищуватиме Росію. Тобто війна Росії з «Заходом» по суті вже відбувається в Україні. Ця війна відбувається, як завжди, за рахунок населення України і українських інтересів. Україна несе щорічно мільярди збитків від російського чорноморського флоту, який дуже дестабілізує політичну ситуацію на півдні України. В Криму владу очолює криміналітет, який, для того, що б далі перебувати біля влади, особливо перед виборами, штучно розпалює антиукраїнські настрої серед населення, як і корумпована влада в інших східних областях України. Там свою владу (державу в державі) нав'язує олігархічний корумпований бізнес, який зі своїх приватних мільярдних доходів часто ні копійки не вкладає в поліпшення соціального життя місцевого населення, ні чого не робить для покращення місцевого самоврядування, зате звинувачує у всьому центральну владу України і «націоналістів», яких, насправді, навіть близько не має біля Верховної Ради. В Україні процвітає понад дві тисячі російських компаній, діє тринадцять російських банків. Тому, коли ми чуємо про «змову банкірів», це не є змова лише жидів (назва народу за історичною міжнародною традицією, яка існує досі). Іноземний капітал в Україні переважно є інструментом політичного впливу. В Росії одностороннє висвітлюються події в Україні, часто підігріваються антиукраїнські настрої, здійснюється економічний і політичний тиск на Україну, ідеологічні диверсії, звучать образи і погрози, з України стягується нечувано висока ціна за газ. Тому 9 з 10 опитаних москвичів висловилися за військове вирішення проблеми о.Тузла. Шовіністична москвинська істерика на ще не загоєних ранах України, нанесених їй попередніми москвинськими режимами, може призвести до того, що українці ставатимуть все більше не дружелюбними до Росії та її колони в Україні. Росіяни, обирайте: чи побрататися з українськими націоналістами та будувати разом з ними національно-патріотичну Україну,

яка гарантовано буде не зацікавлена в знищенні і самознищенні Росії, а, навпаки, вбачатиме в тому порушення світової рівноваги сил і загрозу для своєї національної незалежності; чи далі шельмувати український націоналізм, заперечувати разом з сіоністами факт геноциду над українським народом, виявляти українофобію, нав'язувати російську мову, як державну, разом з сіоністською агентурою та злодіями-олігархами розпалювати міжнародну ворожнечу і мучити нас усіх, нарешті спричинитися до війни (що б до такого не дійшло!).

Чому б російському керівництву не вибачитися перед українцями за всю ту величезну біду, завдану їм попередніми московинськими режимами? Чому не підтримати в Україні українських націоналістів? Чому не пообіцяти Україні, як компенсації і гарант дружніх намірів, різноманітні пільги і сприяння у випадку приходу до влади націоналістів? Невже націоналісти після такого залишилися б невдячними, неville не повірили б в нову Росію, неville не стали б за неї горою? Невже Росія може знайти собі десь в світі такого друга, яким могла б стати для неї Україна під проводом націоналістів? Адже націоналісти – це справжні ідеологічні представники народу. Невже краще постачати значно дешевший газ до Євросоюзу, начебто це гарантує безпеку для Росії? Невже краще підтримувати в Україні на виборах своїх недалеких ставлеників і, задля вже здавна криваво відомої імперської ідеї «єдиного російського простору», робити ставку в Україні на необізнаних та обмежених? Невже краще своїми діями провокувати і небезпечно налаштовувати проти себе, ніж сприяти побудові гарантовано дружньої України; замість того, що б дружити і допомагати один одному, витратити сили на дестабілізацію і ворожнечу з Україною? Чому російські націоналісти вимушені проводити свій з'їзд в Києві? Чи не тому, що в Росії це неможливо, бо там традиційно заправляє знов диктаторський режим шовіністичних недалеких особистостей, шкурних зрадників російської нації і тих, хто працює на світовий уряд, хоч би і з недовірою до нього. К.Леонтьєв писав: «Люблячи свою Московщину, я часто думаю, що всі наші московські гидоти породжують потребу деспотії, бо наш народ стоїть морально значно нижче за європейські народи» (Восток. Россия и словянство). А от, що передбачає Г. Федотов: «Історія і сучасність доводять, що деспотія в Московщині мала і має свої корені в самій духовності москвина. Тому не має і не може бути в Московщині жодної власної сили, яка могла б ту деспотію захитати. Мабуть, доведеться таку силу шукати в Європі» (Россия и свобода).

Росіяни! В Україні пробує відродитися століттями пригноблена найперспективніша генетична спадковість найдавнішого в світі добронайспроможнішого і найталановитішого народу. Маємо такий історичний шанс! Будуючи національно-патріотичну Україну, ви будували б і національно-патріотичну Росію, навіть, в супереч помилковим діям її керманічів. Будь ласка, втихомирюйте «ярих» серед своїх і, навпаки, як тільки помагайте українським націоналістам! Нечесна і примітивна влада – усім нам на шкоду! Іншого виходу не має. Прочитайте працю Павла Штепи «Московство», де на сотнях сторінок ґрунтовно доводиться, що росіянам загрожує асиміляція і розсіяння (що означає в наш час рабство). Недовіра до вас має величезні підстави серед усіх, оточуючих вас народів. В більшій мірі від вас, від вашої спроможності неупереджено подивитися на історію, зрозуміти спільну загрозу, від вашого розуміння і терпіння зараз залежатимуть стосунки між нашими народами і наше спільне майбутнє. Пливіть в українському човні і не розгойдуйте його, бо чи самі себе потопите, чи викинуть вас, і багато хто в світі хоче цього. Ворогом росіян є не націоналісти, а, насамперед, необізнаність, бездуховність та московинський шовінізм. Йдіть до націоналістично спрямованих партій в Україні та

організуйте там свою російську гілку. Зробіть так, щоб в Росії почули ваш голос – найперше, росіян з півдня та сходу України, що ви є справжні націоналісти і не потерпите руйнування всесвітнього націоналізму, а особливо добросусідського – українського і готові захищати його ціною свого життя задля вільного життя своїх нащадків, задля справедливості. Нехай це затямлять ті, хто зараз так «підкується» за «захист прав росіян в Україні», а насправді провокує війну і діє цілком за планом світового уряду, щодо скорочення чисельності населення в світі та знищення Росії.

Як нас ще знищують

Я священик. Уявіть собі, що разом зі мною ви поховали багатьох молодих людей і кожного разу задавалися питанням: чому? Хто наступний? Нижче я подаю данні, які переважно почерпнув з книги академіка Міжнародної академії інформатизації при ООН Миколи Івановича Сенченка «Суспільство винищення». Сподіваюся, це допоможе нам поки що хоч якось рятуватися.

Продукти, які нас убивають

За медичними нормами людина у рік потребує 81 кг м'яса і 392 кг молока, а ми споживаємо лише близько половини від необхідної кількості. Звідси дефіцит білка і вітамінів на 40 %. В Україні здорових людей не більше 20 %. Наш ринок наповнений продуктами з гормональними препаратами, які спричиняються до онкологічної хвороби, якщо в організмі дремає чужорідна клітина. Українські господарі використовують ці препарати для швидкого набрання ваги худобою, хоча самі такого м'яса не їдять, а продають його. Вміст генетично модифікованих компонентів в продуктах сягає від 20 - 30 % і вище. Дослідження з ГМ-продуктами показали, що, наприклад, від ГМ-картоплі смертність піддослідних тварин збільшувалася на 3 %, а від ГМ-сої — на 10 %. Українській ринок вже 20 років є смітником всесвітнього ринку і за суттю, нічого не змінюється: завалений недоброякісними, шкідливими товарами і харчами, ще й з ГМ-організмами. При виробництві ковбас майже завжди використовується ГМ-соя.; в майонезах, кетчупах, гірчицях, йогуртах – модифікований крохмаль; в цукерках, шоколадах, печиві, вафлях, морозиві, напоях, консервах, тощо – консерванти, шкідливі емульгатори, барвники, ароматизатори, розпушувачі, усіякі «Е». Скоштувавши їжі з «пластмасою», яка не розчиняється слиною і не змивається окропом, можна зразу відчувати погіршення самопочуття. Більша частина бутильованої води - непридатна для пиття. Вона не насичена киснем, для очищення в неї добавляють алюміній, хлориди, ендіоксини. Написи на тарі на кшталт „Рекомендована...” не відповідають дійсності. Молоко в пакетах – не натуральне, воно проходить високу термічну обробку, чи підроблюється з сухого молока, рослинних жирів і стабілізаторів, не має в собі цінних споживчих речовин, навпаки, спричинюється до ожиріння, серцево-судинних, онко та алергічних захворювань. У нас підроблюють все: мінеральну воду, спиртне, засоби для миття, ліки, що призводить до підвищення смертності в Україні, хворобливості серед дітей і зниження середньої тривалості життя громадян. На грудень 2010 р. в Україні є 5 млн. онко хворих людей, а ще 15 – 30% населення перебувають у зоні ризику захворювання на цю хворобу. В Україні далі реалізують екологічно небезпечні

заборонені у розвинених країнах напої, продукти харчування, сільгосптовари. У зв'язку з такою ситуацією спеціалісти говорять про „продуктовий геноцид”, та „екогеноцид”. Дослідники пишуть, що США та Канада додають до продуктів навіть психотропні препарати, які, після накопичення їх в організмі, спричинюються до можливості програмування, кодування та зомбування психіки людей. Такі продукти експортують до Африки, Московії, а, може і до України: «Просто ніхто цими проблемами у нас не цікавиться». Громадян отруюють «продуктами харчування» з пестицидами, фунгіцидами, добривами, гербіцидами, барвниками, консервантами, а потім добивають «ефективними» та «нешкідливими» «ліками» (також іноземного походження, якими завалені українські аптеки на 70%) та підробками під ліки (до 90%). Це у багатьох людей породжує гіркоту, розчарування і байдужість до громадсько-політичної діяльності, ухилення від участі у виборах. Ось таке «суспільство знищення намагається побудувати торгашесько-лихварська та компраторська еліта в Україні».

Щодо генної інженерії (ГІ), то додавання чужорідних генів сильно порушує відрегульований генетичний контроль нормальної клітини. Неможливо передбачити місце вбудовування та ефекти доданого гена. Науці відомо про функцію лише 3 % ДНК, тому такі зухвалі експерименти з ДНК можуть викликати серйозні непередбачені проблеми і розлади. Якщо неможливо виявити більше 10 % серйозних побічних ефектів навіть у нових ліках, то небезпечні властивості ГМ-продуктів є значно більшими.

За ГІ зростає ризик неконтрольованого розповсюдження посередньо бактерій і вірусів потенційно небезпечних генів. Ускладнення, викликані у навколишньому середовищі, ймовірно, неможливо буде виправити, оскільки випущені гени неможливо забрати назад. Можуть виникнути нові небезпечні віруси. Наприклад, віруси ГМ-рослин можуть стати шкідливими для корисних комах, тварин, людей. Твердження, що ГІ може зробити суттєвий внесок у вирішення проблеми голоду в світі, є науково необґрунтовані. ГМ-продукти не мають значної цінності для людства, а задовольняють, здебільшого, лише комерційні інтереси.

Всебічне вивчення впливу ГМ-продуктів на здоров'я потребує величезних коштів. Тому при тестуванні чи маркуванні ГМ-продукти проходять не клінічні випробування, як треба було б, а прості тести, як звичайні продукти, що дуже підвищує їх небезпечність. Для нахабних виробників головне, щоб не було прямих негативних ефектів, а щодо можливих віддалених наслідків, то надійних методик їх виявлення не існує. Для алергіків такі продукти є зразу смертельно небезпечними, адже за такого тестування не випробовується на реакцію сироватка їх крові. Щодо навіть не віддалених наслідків, маємо вже достатньо прикрих фактів. У щурів, яких годували ГМ-їжею, відбулися зміни шлунково-кишкового тракту, печінки, зоба, селезінки, зменшення об'єму мозку. У 1989 році генно-інженерна модифікація L-триптофана викликала смерть 37 американців і зробила інвалідами ще 5000 осіб через потенційно смертельну хворобу крові, що приносить великі страждання, — синдром еозинофільної міальгії (EMS). Уряд України заборонив розповсюдження стійкої до колорадського жука ГМ-картоплі, а її врожай на дослідному полі було знищено, бо в ній картопляна отрута — соланін знаходиться не тільки у квітках та листі, а і в бульбах. Тому тривале вживання такої картоплі може сильно й надовго підірвати здоров'я.

Причиною збільшення за останні роки харчових отруєнь, виникнення таких хвороб, як коров'ячий сказ, сальмонельоз, наявності діоксидів у м'ясі та яйцях тварин тощо є застосування в сільському господарстві пестицидів, гербіцидів, інсектицидів та хімічних

добрив. З початком використання у промисловості штучних ферментів, посудомийної хімії й пральних порошків тощо масово з'явилися харчові алергії, інші захворювання. Промислові ферменти застосовують у таких продуктах, як борошно, крохмаль, газувана вода, фруктові соки, масла, пиво, вина, сири та м'ясо. Ці ферменти не підлягають обов'язковому зазначенню на етикетках, тому важко уникнути їх вживання. Розділення ферменту і організмів, що його виробляють, відбувається не повністю, тому залишки культур грибків і бактерій стають основною причиною алергій та астми. Прибутки харчової індустрії від використання ферментів доповнюються мільярдними прибутками від реалізації антиалергенів.

Більшість країн Євросоюзу приписали обов'язкове маркування генного продукту, а деякі взагалі заборонили імпортувати генне зерно, м'ясо й виробів з такої сировини. Частка генного продовольства у загальному обсязі світової сільгоспторгівлі сягнула 60 % за рахунок різкого збільшення його експорту із Південної та Північної Америки, Австралії, деяких країн ЄС, де разом використовують понад 100 видів генетичної сировини для виробництва продуктів (ГМ-соєві боби, маїс, помідори, олійні, картопля тощо). Вирощування та переробка трансгенної сої, кукурудзи, деяких сортів пшениці, кормових культур та вироблення комбікормів в США сягають 70 %. Площа трансгенних посівів є більшою за Великобританію. І це тільки початок! Найкрупніші хімічні компанії поспішно змінюють профіль — хімія вже не в моді, на потоці — продукція ГІ.

З'являється усе більше неперевіраних генетичних продуктів, монополізується ринок насіння. Такі „транснаціонали”, як „Монсанто”, хочуть примусити нас сіяти і споживати те, що вигідно їм. Всесвітній режим „вільної торгівлі” у трактуванні США - це намагання нав'язати усім продукцію транснаціональних корпорацій.

Близько 40 % м'яса, яке виробляється у ЄС, становлять генні м'ясопродукти. Японія, промислові „дракони” Східної Азії, багато країн, що розвиваються, і колишні соцдержави в 1998—2000 роках взагалі заборонили імпортувати генетичні продукти, оскільки дослідження їхніх учених також показали тривожні результати. В США до 90 % поголів'я великої рогатої худоби отримує статеві та синтетичні гормони. У 1995 році Євросоюз заборонив використання гормональних кормових добавок, що різко збільшують забійну вагу тварин: це пов'язано з канцерогенністю гормонів, котрі здатні викликати у людини злоякісні пухлини. Згодом ЄС увів заборону на імпортувати із США та Канади гормональної яловичини, але ветеринари підпільно продають фермерам гормони, які безперешкодно виготовляються у Німеччині і потрапляють також до України.

Швидкий розвиток всесвітньої мережі американських „Бістро” та „Макдоналдс” може пов'язуватися з прихованими спробами збувати генетичне продовольство в переробленому вигляді. Загальновідомо, що всі складники чизбургера є генетично змінені, модифіковане борошно — у булочці, трансгенна соя — в біфштексі, генно-інженерний сир, кетчуп, майонез і особливі помідори повільного дозрівання. Це зрозуміли в ряді країн і, наприклад, у Франції було зруйновано багато закусочних „Макдоналдс”.

У Швейцарії трупи тварин використовуються для промислового виготовлення корму для тварин, 20 років використовувалася навіть плацента породілей, перетворюючи людей в людоджерів, що є порушенням міжнародних директив, котрі передбачають знищення людських залишків шляхом кремації. Переробка трупів здійснюється при температурі 133°С, але частина хвороботворних збудників та шкідливих субстанцій може вціліти.

Борошно з трупів, з якого згодом виробляється фураж, залишається зараженим хімічними субстанціями, медикаментами ветеринарного призначення й великою кількістю хвороботворних збудників. І все це потрапляє на наш стіл з м'ясом свиней та курей...

Використання гормональної технології в тваринництві дає величезні прибутки компаніям і завдає великої шкоди здоров'ю людей. Наприклад, бичачий ГМ-гормон росту фірми Monsanto (BST) може збільшувати об'єм надоїв на 30 % у період лактації. Проте використання гормону було заборонено в Євросоюзі, хоча в США дозволено. Корови з гормоном BST ростуть швидше, ніж звичайні, їм потрібно значно більше корму, оскільки їх організм хімічно простимульований виробляти на 30 % більше молока. Додаткові витрати на корм компенсуються добавками тваринної їжі із залишками тварин, котрі перетворюють травоядних у хижаків та канібалів із серйозним ризиком для здоров'я суспільства. Ці корми пов'язують з хворобою „скажених корів” і новою формою подібного людського захворювання, хворобою Кройцфелда-Якоба. Через ризик розповсюдження названих хвороб британську яловичину не допускали на ринок ЄС з 1997 по 1999 рік.

Для корів побічним ефектом застосування BST є здуття, діарея, захворювання колін та ніг, травні розлади, жар, знижений рівень гемоглобіну в крові, захворювання репродуктивних органів, зменшений строк тільності, менше отелення й мастити — інфекції вим'я, котрі можуть призвести до помітної зміни складу молока. Лікування маститів у свою чергу може призвести до появи у молоці антибіотиків, можливого прискорення розповсюдження опору антибіотикам серед бактерій, які спричинюють різноманітні захворювання у людей. Корови хворіють іноді раком.

З 59 біоактивних гормонів, що виявлені у молоці, найнебезпечніший, швидше за все, IGF-1, котрий є інсуліноподібним фактором росту й має однакові параметри у корів та людей. Він був визнаний ключовим фактором стимуляції будь-якого виду раку у людини. При пастеризації молока з IGF-1 нічого не відбувається. Разом з BST-сиром чи маслом ми споживаємо надто велику кількість гормонів. Щодо прибутків від BST, то тварини не рідко хворіють маститом, гній потрапляє в молоко і їх ведуть до бойні.

В США заохочується вживання до їжі хімічного ГМ-підсолоджувача Аспартам (E-951), як альтернативу цукру. Він нібито не сприяє набиранню ваги і не є канцерогеном. Він міститься у понад 6000 найменувань продуктів (дитячі вітаміни, ліки, дієтичні напої, будь-яка ресторанна страва), хоча спричинився до багатьох смертей. Вашингтон вважає, що маркування ГМ-продукції не потрібне, щоб не перешкоджати вільній торгівлі, але, як виняток, про Аспартам попереджає: „PHENYLKETONURICS: Contains phenylalanine (містить фенілаланін)”, або «phenylketonuria» (фенілкетонурія). Після кількох тижнів у жаркому кліматі (чи при нагріванні до 30°С) основна кількість Аспартаму в газований воді розпадається на формальдегід, метанол та фенілаланін тощо. Потрапивши у організм, метанол (метиловий чи деревний спирт, що убив чи осліпив тисячі любителів випити) перетворюється на формальдегід, потім на мурашину кислоту. Формальдегід — канцероген класу А. Фенілаланін же стає токсичним у сполученні з іншими амінокислотами й білками. У період вагітності Аспартам може впливати безпосередньо на плід, навіть при вживанні у дуже малих дозах. Громадськість думає, що якщо продукт так широко розрекламований, то він безпечний. Проте отруєння аспартамом викликає: втрату дотику, зору, пам'яті, головні болі, втому, запаморочення голови, нудоту, сильне серцебиття, збільшення ваги, подразнювальність, тривожний стан, туманний зір, висип, припадки, болі в суглобах, депресії, спазми, захворювання дітородних органів, слабкість та втрату слуху; а ще провокує пухлину мозку, множинний склероз, епілепсію, базедову

хворобу, хронічну втому, хвороби Паркінсона й Альцгеймера, діабет, розумову відсталість, туберкульоз; може викликати навіть летальний кінець.

Широкого розголосу набув скандал, пов'язаний з ГМ- кукурудзою, яку не їсть черв'як. В результаті синтезу виник досі невідомий науці білок, який не повністю перетравлюється в шлунку, потрапляє у кров і викликає алергічну реакцію та анафілактичний шок. 8 січня 1998 року 120 фермерів увійшли на фабрику у Нерці (Франція) та знищили насіння ГМ-кукурудзи, в супереч рішенню уряду про дозвіл на її виробництво. Трьох учасників акції було заарештовано. Тисячі людей протестували перед судом і ув'язнених було звільнено.

Все більше людей у світі висловлюються проти бездумного використання генетичних продуктів і технологій. Доведено: чим більше споживаються ГМ-продукти, тим більший є ризик злякисних змін у крові, порушень роботи шлунково-кишкового тракту та нервової системи; підвищується ймовірність тромбофлебітів, тобто непрохідності кровоносних судин, алергічних захворювань і навіть запалення оболонки головного мозку (менінгіту). Спостерігаються також випадки переродження печінки, легень, інших органів.

Партія зелених Південного Заходу запровадила щорічну нагороду „Зелений янгол” за „тверду позицію проти генної інженерії і поєднання принципів з розумінням прибутку”. Фігурку ангела було вручено Ісландії, де багато компаній заборонили продаж харчових ГМ-продуктів із США.

Політика корпорацій визначає політику уряду США, його управлінь із захисту прав споживачів EPA (Агентство з охорони навколишнього середовища) та FDA (Управління харчування та лікарських препаратів). Чиновники вже дали згоду на комерційне впровадження скандальних розробок біотехнологічних гігантів. Monsanto добилася скасування закону, що забороняє введення канцерогенів у харчові продукти. США тисне на Кодекс харчування (Codex Alimentarius) при ООН, членами якого є 165 країн, а також на Євросоюз, звинувачуючи їх у порушенні правил вільної торгівлі і лобіюючи інтереси корпорацій. Лише США підтримує використання BST. Але, споживаючи американську яловичину й молочні продукти, ми всі ризикуємо своїм здоров'ям. Це стосується і ГМ-продуктів.

В Україні особливу активність проявляє саме фірма „Monsanto”. Нові міжнародні провила забезпечують їй ексклюзивні права на виробництво трансгенетичних сортів. 60 % всього агропромислового комплексу цієї фірми припадає на сою. Це колосальний ринок. Фірма заявляє, що через кілька років усі основні культури, котрі вирощують на планеті, повинні бути генетично змінені. Інтереси „Monsanto” лобіюються найбільшою комерційною компанією Eurorabio, котра примусила парламентарів Євросоюзу в 2004 р. дозволити підприємствам отримувати ліцензії на вирощування рослин та тварин, яких було піддано генетичній модифікації. Того ж року, Європейська комісія видала постанову, зобов'язуючу Австрію, Італію та Люксембург відмінити внутрішні закони, що забороняють імпорт у ці країни трансгенетичної кукурудзи. ОМСТ (Міжнародна організація торгівлі) вимагає від ЄС відмінити постанову про заборону імпорту м'яса та молока з гормоном росту. Лобі Eurorabio і великих підприємств, котрі спеціалізуються на біотехнологіях, продовжують тиск на ОМСТ для того, щоб піддати санкціям ті країни, в яких споживачів інформують про трансгенетичне походження продуктів! Це лобі вже бере на себе всю повноту влади, котра дозволяє змінювати і законодавство держав, і свободу вибору споживачів у всьому світі.

SAG (Швейцарська робоча група генної технології), котра бореться проти генетичних

маніпуляцій, дуже занепокоєна зменшенням природних видів сільськогосподарської продукції. За звітом FAO (Міжнародної організації з продовольства та сільського господарства), у 151 дослідженій країні швидко зникають цінні природні ресурси внаслідок генетичних впливів на рослини. Виведення нових видів високорентабельних сортів викликало за 20 років у Китаї зникнення 9 тис. сортів зернових.

Соєа є основним продуктом харчування з великим енергетичним потенціалом, тонізуючим ефектом і високим вмістом основних мінералів. Вона містить багато протеїнів, входить до складу різноманітних продуктів харчування, сприяє клітинній рівновазі; це гранично наповнений продукт і джерело здоров'я. Соєа вважають продуктом харчування майбутнього, вона здатна замінити протеїни м'ясних продуктів. За її допомогою можна боротися проти впливу холестерину. Молоко із сої не містить патогенних збудників, є соєва олія, борошно та інші похідні цієї оригінальної рослини. Соєа — це джерело здоров'я. „М'ясо” із зерна сої можна готувати у різний спосіб. Воно ніколи не буде забруднене антибіотиками та синтетичними гормонами м'яса тваринного походження, яке ми зазвичай споживаємо. Відомо близько 3500 різновидів сої (*Glycine hispida*), котру можна впізнати за чудовими квіточками, схожими на орхідею. У 100 г соєвого „м'яса” міститься: протеїнів — 54 г; жирів — 0,9 г; гідрату вуглецю — 31,5 г; мінералів — 6 г; волокон — 1,6 г; води — 6 г; вітаміни: B1, B2, нікотинамід, B5, B12, фолієва кислота, пантотенова кислота; мінеральні солі: кальцій, фосфор, калій, магній, натрій, залізо, марганець, цинк, мідь. І ось такий дар природи отруюється генетичними маніпуляціями!

Навіть у країнах Євросоюзу нічого не можуть зробити із нав'язуванням продуктів такими фірмами, як „Monsanto”. ГМ-соєа не може гарантувати якихось цілющих властивостей, ще й вміщує ген ґрунтової бактерії, яку люди не вживають у їжу. Алергічний потенціал нових протеїнів непередбачений. Зростає кількість випадків харчової алергії, пов'язаних із соєю. ГМ-соєа може викликати синдром подразнення кишечника, хвороби шкіри, у тому числі вугровий висип та екзему, а також проблеми травлення, хронічну втому, неврологічні проблеми, головний біль. Ще одна проблема полягає у токсинах уповільненої дії. Відомо, що час проявлення токсичної дії білка може займати більше 30 років. Білки ГМ-сої відрізняються від природньої на 74 %, є гібридами бактеріальних і рослинних організмів. Перетворення білка з корисного у хвороботворний може залежати від найменшої зміни амінокислотного складу.

А що додають у цукерки та інші продукти, які виробляються в Україні спільними підприємствами з „Monsanto” і чому, якщо совість чиста, факт співпраці з „Monsanto” є найбільшою комерційною таємницею? Продажність чиновників не має меж, тому ГМ-продукти надходять на український ринок. Україна, маючи величезний потенціал у сільськогосподарському секторі, цілком може обійтися без таких новацій.

У світовій торгівлі напоями та продуктами харчування безконтрольно панують 7—8 транснаціональних корпорацій, котрі диктують „усім і все”. Поставки здійснюють за трьома категоріями: I — для внутрішнього споживання; II — для експорту в інші розвинені держави; III — для вивозу в країни, що розвиваються. До III категорії належить близько 80 % напоїв, продуктів харчування, цигарок, 70 % товарів текстильної та взуттєвої промисловості, 90 % ліків, котрі експортуються із США та Західної Європи у держави колишнього СРСР. Україна перетворилася у світовий смітник, куди всі, кому не лінь, звалюють недоброякісні продукти та товари повсякденного попиту. „Кола” і маргарини консервовані ракоутворюючим емульгатором, що позначається на етикетці E 330. Нам пропонують до столу понад сто заборонених в елітарних державах емульгаторів і

консервантів.

Нижче у таблиці наведено основні „речовини-символи”, котрі призводять до злякисних пухлин, захворювань шлунково-кишкового тракту, хвороб печінки, жовчного міхура та нирок, алергенів тощо. Вплив: Р — ракоутворююча канцерогенна харчова добавка, Н — небезпечна, П — підозріла, З — заборонена, РШ — що призводить до розладу шлунку, ЗК — яка призводить до захворювання кишечника, АТ — артеріальний тиск, ШШ — шкідлива для шкіри, Ш д/дітей — шкідлива для дітей, Х — яка призводить до зміни холестерину.

1,3,5,7 колонки - текст на упаковці

2,4,6,8 колонки - вплив

E 102	О	E 180	О	E 280	Р	E 463	РЖ
E 103	З	E 201	О	E 281	Р	E 465	РЖ
E 104	П	E 210	Р	E 282	Р	E 466	РЖ
E 105	З	E 211	Р	E 283	Р	E 477	П
E 110	О	E 212	Р	E 310	С	E 501	О
E 111	З	E 213	Р	E 311	С	E 502	О
E 120	О	E 214	Р	E 312	С	E 503	О
E 121	З	E 215	Р	E 320	Х	E 510	ОО
E 122	П	E 216	Р	E 321	Х	E 513	ОО
E 123	ОО, З	E 219	Р	E 330	Р	E 527	ОО
E 124	О	E 220	О	E 338	РЖ	E 620	О
E 125	З	E 222	О	E 339	РЖ	E 626	РК
E 126	З	E 223	О	E 340	РЖ	E 627	РК
E 127	О	E 224	О	E 341	РЖ	E 628	РК
E 129	О	E 228	О	E 343	РЖ	E 629	РК
E 130	З	E 230	Р	E 400	О	E 630	РК
E 131	Р	E 231	ВК	E 401	О	E 631	РК
E 141	П	E 232	ВК	E 402	О	E 632	РК
E 142	Р	E 233	О	E 403	О	E 633	РК
E 150	П	E 239	ВК	E 404	О	E 634	РК
E 151	ВК	E 240	Р	E 405	О	E 635	РК
E 152	З	E 241	П	E 450	РЖ	E 636	О
E 153	Р	E 242	О	E 451	РЖ	E 637	О
E 154	РД, РК	E 249	Р	E 452	РЖ	E 907	С
E 155	О	E 250	РД	E 453	РЖ	E 951	ВК
E 160	ВК	E 251	РД	E 454	РЖ	E 952	З
E 171	П	E 252	Р	E 461	РЖ	E 954	Р
E 173	П	E 270	Од/дітей	E 462	РЖ	E 1105	ВК

Більша частина наведених у таблиці добавок офіційно дозволена для використання в продуктах Постановою Кабміну України № 12 від 4 січня 1999 року і Постановою № 342 від 17 лютого 2000 року. Забороненими є тільки 19 добавок зі 112, що наведені у таблиці. Всього для використання в Україні дозволено 351 найменування харчових добавок. Все це є елементом тихої, неоголошеної, але страшної війни.

Наприклад, для підсилення смаку і аромату широко використовується харчова добавка Е 621 — глутамат натрію. Частіше за нього використовують лише кухонну сіль. Він є практично у всіх м'ясних, рибних, курячих, грибних та соєвих (натуральна соя не має смаку) напівфабрикатах, у бульйонних кубиках, чіпсах, сухариках, снеках, соусах, сухих супах, приправах до вермішелі швидкого приготування, консервах, виробах з низькосортного та мороженого м'яса чи сумішах прянощів тощо. Досить додати до виробу щіпотку чи екстракт мяса, Е 621 і — страві забезпечено м'ясний смак! Так ми недоодержуємо корисні речовини, які містяться у натуральній їжі. По-друге, глутамат порушує роботу мозку. „Синдром китайського ресторану” - це почуття жару, набрякання обличчя, рук, грудей, шиї, прискорене серцебиття і нудота, котрі виникають від вживання страв, щедро приправлених „підсилювачем смаку”. Для хворих астмою це є дуже небезпечно. Після скандалів глутамат піддали серйозній перевірці і... визнали безпечним, хоча вже достеменно доведено і те, що він знищує клітини сітчатки і спричиняється до глаукоми без підвищення внутрішньоочного тиску. Це 30 % від усіх хворих в Україні глаукомою. Глутамат натрію запускає у сітчатці процес апоптозу, тобто запрограмованої загибелі клітин. Він може накопичуватися в організмі роками і діяти помалу, негативний ефект може проявитися навіть через десятиріччя. Іноді виробник на етикетці повідомляє про «підсилювач смаку».

Близько 60 % їжі на полицях американських магазинів містять укралення чужорідних генів. Проте це лише крихітна частина із того, що біотехнічні гіганти планують запровадити у масове виробництво. Виробники ГМ-продуктів домагаються, щоб, відмовляючись від цієї продукції, країна-імпортер надала доказ стовідсоткової безпеки продукту. А чому не навпаки? Нехай виробники доведуть стовідсоткову безпеку продукту. Але довести таке — неможливо.

Народжується нова галузь знань, нутрацевтика (від nutrition — поживний, і фармацевтика). Йдеться про створення продуктів, що мають лікарський ефект. Наприклад, у генну структуру банана вбудовують ген, який протидіє вірусу гепатиту. Створені помідори, котрі допомагають при захворюваннях простати і т.д.

Модифіковані рослини змінюють навколишнє середовище. На планеті — еколого-соціальна криза, котра загрожує глобальною катастрофою. Людина вийшла далеко за природні рамки, „виділені” їй біосферою, і відповідь біосфери може бути швидкою і жахливою.

Біотехнологи вводять нові гени деревам, які надають стійкість до шкідників та хвороб. Можна зробити деревину м'якшою чи, навпаки, підвищити її щільність та міцність, прискорити ріст дерев зимою, тощо. Експерименти ведуться і в галузі запахів. Тепер уже 90 % фермерів купують високотехнологічне насіння, хоча воно коштує значно дорожче звичайного. А залишати частину врожаю на наступний рік, як насіння, вважається порушенням договору і спеціальні інструктори контролюють фермерів. Так зникла залежність від шкідників, зате з'явилася залежність від постачальників насіння та інспекторів.

А у Європі такої долі для себе не бажають. Франція відмовляється купувати і вирощувати генетично змінений маїс; з небажанням й повільно дає згоду на продаж нових продуктів з чужими генами. Австрія та Люксембург заборонили виробництво генних мутантів. Грецькі селяни під чорними прапорами увірвалися на поля в Беотії і знищили експериментальні плантації з помідорами. 1300 англійських шкіл вилучили зі своїх меню їжу, яка містить трансгенні рослини. Євросоюз ухвалив маркування

ГМ-продуктів. 75 країн підписалися під Берлінським маніфестом за життя без ГМОрганізмів.

Компанії, що виробляють генетично змінені продукти, говорять, що вони лише прискорюють процес „селекції”. Це - підміна понять: селекціонери ніколи не схрещували свиню з картоплею, а годували свиню картоплею.

Можна засадити всі поля сільськогосподарськими культурами, стійкими до хвороб, шкідників, гербіцидів та пестицидів. Але, наприклад, якщо ген стійкості до гербіцидів є у кожній клітині рослини, яку висаджено на мільйонах гектарів, рано чи пізно при перехресному запиленні він перейде до диких родичів цих рослин. Закріпившись у майбутніх поколіннях, ген стійкості до гербіцидів дасть супербур'ян, котрий жодною хімією не вбити.

Генетичне забруднення планети набагато страшніше хімічного чи радіоактивного. Ми поміщаємо живі організми без усякої еволюційної історії і без часу на перевірку в середовище, яке не знає, як до них пристосуватися. Якщо раптом виявиться, що це шкідливо, зворотний шлях буде знайти набагато важче чи й не можливо.

Тисячі ферм у Європі, США і країнах, котрі розвиваються, переходять на „старий” спосіб виробництва продовольства. Це повернення до традиційної гармонії сільської праці, відмова від насилля над природою. Нині у Європі виробляють органічних продуктів на 25 млрд \$. Органічна їжа коштує дорожче, але люди готові платити за те, щоб овочі та фрукти, котрі потраплять на їх стіл, не поливали отрутою і не удобрювали „хімією”, а тварини, чие м'ясо вони їдять, паслися на лугах, а не провели б усе життя у стані стресу під дахом, по коліна у гної, жуучи корм, вироблений з дохлих тварин. Природні продукти чистіші, корисніші, смачніші, а їх виробництво завдає мінімальної шкоди навколишньому середовищу. Органічне господарство окупається не скоро; прибуток така ферма починає приносити років через десять. Але за ефективністю „чисте” сільське господарство не поступається „індустріальному” з його хімією та генною інженерією, а у майбутньому, можливо, навіть зможе перевершити його. Уже сьогодні врожаї органічних полів, садів та городів анітрохи не менші, ніж там, де використовують усі досягнення сучасної хімії.

Зростання врожаїв за останні півстоліття, принаймні, наполовину забезпечили не хімікати, а селекція та використання прогресивного керування і контролю. Наприклад, на основі фотознімків полів, зроблених із супутника, можна точніше оцінити стан ґрунтів та розрахувати, які культури краще ростимуть на них. Ось це і є „нова зелена революція”, а не біотехнології без меж!

Нам говорять, що спасіння від голоду полягає у запровадженні біотехнології в країнах третього світу. Але, наприклад, індійські фермери, котрі купують дороге гібридне насіння бавовнику, залазять у такі борги, що вже сотні з них наклали на себе руки. Основна мета „кінцевої технології” ГІ — у підвищенні прибутків компаній, які виробляють насіння.

Всього десять компаній можуть контролювати 85 % глобального агрохімічного ринку і позбавляють західних споживачів свободи вибору у придбанні продуктів. Дрібному фермеру залишається лише підкоритися і прийняти нову технологію. Але від того, що стане з фермерами у бідних країнах, прямо залежить доля споживачів у розвинених державах. Зерно, кинуте в землю в Колумбії чи Пакистані, рано чи пізно „зійде” на наших тарілках.

Ліки, котрі убивають

Сучасною медициною керує невелика, але всемогутня група олігархів, котра очолює крупні хіміко-фармацевтичні компанії. Цій групі вдається, завдяки колосальним фінансовим коштам, підбирати потрібний уряд, політиків, голів лікувальних закладів. Чим більше хворих людей, тим більше процвітають олігархи, котрі керують медициною західного світу. Україні, що прагне до Євросоюзу варто це знати. Тай і у нас відбувається подібне, а аптеки в Україні наповнені на 70% ліками закордонного виробництва, ще й нерідко на 90% усілякими підробками. Притягнути аптеки й виробників до судової відповідальності за тотальну реалізацію фальшивих ліків нелегко, корумпована держава не переймається таким клопотом, а люди - хворі й пасивні.

У Франції щоденно виписують 550 тис. рецептів – хвороба також стала подобою ринку. Лікарю не обов'язково витратити час на вивчення медицини, бо його все одно позбавлять можливості обирати як і чим лікувати пацієнтів: алопатична медицина потрапила у повну залежність від фармацевтичних лабораторій, які здійснюють диктат і мають лікаря за простого розповсюджувача фармацевтичної продукції. В Україні до цього лікарів неофіційно заохочують додатковим гонораром. Лікар перетворився на дилера більш чи менш токсичної продукції, антидепресантів і транквілізаторів, котрі викликають у пацієнтів наркотичну залежність. Цей вид наркотиків користується неймовірною популярністю. Пацієнти просять і лікар призначає наркотики, аби не втратити клієнтуру.

Колись лікар-практик створював структуру майбутніх ліків у присутності свого пацієнта і виписував рецепт. Фармацевт виготовляв за рецептом ліки. Поступово лікар-практик починав втрачати свою індивідуальність, а фармацевтика ставала пріоритетом великої індустрії з її законом: якщо ліки дешевші, але більш ефективні, то треба зупинити їх випуск і замінити дорожчими, хоч би там які побочні явища були (приміром, сталінон, талідомід, дістельбен та інші). Фармацевти теж стали простими продавцями медикаментів. Нині проводити профілактику захворювань — це означає оголосити війну особистим інтересам великого капіталу.

ВООЗ оголосила, що „для лікування усіх хвороб вистачило б 200 медикаментів”. 10 тис. ліків, що перебувають в обігу кожної держави Європейського Співтовариства, можна порівняти з атомною бомбою, котру використовують для боротьби з мухою...

Замість того, щоб боротися за збереження розумової та фізичної єдності, використання природних засобів попередження хвороб, вживання вітамінів, натуральних солей, дотримання раціонального харчування, виконання рекомендацій щодо нормального способу життя, лікування ліками натурального походження, алопатична медицина вдається до засобів, позбавлених усілякої логіки, або до найсильніших технічних методів: сильнодіючих медикаментів, хіміотерапії, локального хірургічного втручання. Бажаючи перемогти зло, робиться усе, щоб вбити хворого.

Антибіотики порушують увесь життєвий цикл організму, токсично діють на нирки, печінку, кістковий мозок та нервову систему, пригнічують імунну систему організму і його природний опір інфекціям, створюють схильність до розвитку злоякісних пухлин; викликають алергію, розлад кишечника, дисбактеріози та психічні розлади; в організмі зникають вітаміни В2, В3, В5, які необхідні для збагачення клітин киснем і є природним щитом проти онкозахворювань.

Протизапальні кортикостероїди — це стероїдні гормони, котрі виробляються корковою речовиною надниркової залози. Лікування кортикостероїдами викликає різноманітні

побічні ефекти: порушення функції надниркової залози, підвищення ризику інфекцій, порушення процесу регенерації в результаті ділення клітин, гастрит і виразкова хвороба шлунка, контактна екзема тощо. Інтенсивне чи тривале призначення кортикостероїдів викликає зміну рівня електролітів, зокрема хлору та кальцію, у крові. При появі пухлини відсоток андрогінних гормонів у крові дуже підвищується. Будь-яке гормональне порушення викликає зміну різних органів, у яких відразу ж з'являються ракові клітини. Тільки диявольська медицина може призначати для вживання подібні небезпечні субстанції.

Транквілізатори дають великий прибуток. 1/3 людства зловживає ними і стає напівнаркоманами - узаконеною здобиччю для купки негідників. Заради миті фізичної чи психічної розрядки люди стають токсикоманами, безповоротно знищуючи окремі клітини свого організму. Вже є хвороби транквілізаторів з циклічним характером повторення. Чергування збудливості й депресії є абсолютно нормальним явищем для багатьох людей, але коли особистість прагне до хибної безпеки, втікає від соціальної, професійної та іншої відповідальності, а також від ряду обмежень, поринає у повне забуття і не впізнає оточуючий світ під впливом лікарських препаратів, коли стає ненормально підозрювати у чомусь інших людей, поводить себе не стримано, емоційно, «без гальм», егоїстично, навіть знаючи про злі наслідки для неї від такої поведінки зі сторони оточуючих людей, але «її веде», а в кишені у неї – такі приємні й рятівні транквіліки, вона ще й іншим їх пропонує, як панацею від усіх бід, тощо - це вже захворювання і деградація не тільки особистості, яка знищує себе, а і великомасштабна поразка окремо взятої нації.

Естрогенні препарати приносять тимчасове полегшення, завдяки знеболюючій дії. Естроген синтетичного походження викликає почуття набрякання молочних залоз і неспокій в ділянці травного тракту, етинілестрадіол і местранол - надмірний ріст тканин. Вживання таблеток потрібно заборонити, якщо в анамнезі помічаються судинні захворювання, діабет і рак грудей. Будь-яка суміш естрогенного типу, навіть у випадку слабкої дози, сприяє підвищенню апетиту, що пов'язано з підвищенням рівня інсуліну в крові. Дуже важливо вчасно знизити обсяг вживання суміші, щоб уникнути набрякання тканин.

Естрогормональні препарати викликають застій крові й затримку венозної циркуляції, почуття важкості у ногах, тому рекомендується спати у ліжку з трохи піднятими ногами і вживати венозотонізуючі засоби на основі вітамінів Р і Е. Застійний стан відчувається і у ділянці грудей. Пероральні протизаплідні засоби (у вигляді таблеток для прийому всередину) викликають збільшення об'єму серцевого викиду за 1 хв., підвищення артеріального тиску та рівня фібриногена, а також зниження адгезивності (злипливості) тромбоцитів. У 3,6 рази збільшується небезпека флеботромбозу (тромбоз вен), а також діабету. Порушується фізіологічний баланс очисної функції печінки. У пацієнток, котрі вживають пероральні протизаплідні засоби, регулярно підвищується рівень плазматичного інсуліну, а натщесерце — глікемія.

За вживання контрацептивів гормон росту піддається змінам, що може викликати рак. Якщо організм вже був схильний до утворення ракових клітин, то вживання естрогормональних препаратів може стати справжнім ударом хлиста. Застосування будь-якої комбінації цих препаратів може призвести до атрофії матки. Розвивається гіперплазія матки, що переростає в рак.

Розглянуті вище препарати призначаються не для виліковування хворого, а для полегшення його стану. Алопатична медицина створює всі умови для „припинення життя”

та розкладу суспільства.

Як здійснюють диктат транснаціональні хімічні та фармацевтичні компанії

Транснаціональні хімічні та фармацевтичні компанії прийшли до влади на усій планеті і сформували всередині урядових органів усіх індустріальних країн власні групи підтримки. Подібні структури можна зустріти і в „третіх державах”, де можна дешево використовувати вихідний матеріал для випуску своєї продукції. Лабораторії та хімічні підприємства міжнародного масштабу, завдяки фантастичним фінансовим спроможностям і захисту з боку держав, у яких знаходяться їх підприємства, повністю контролюють політичну владу, про що навіть не підозрює більшість громадян. Основною метою корпорацій є прибуток, а не добробут людства. Завдяки привілеям, котрими вони користуються, і з метою їх збереження, вони осипають золотим дощем уряди різних держав, фінансують виборчі кампанії.

Ділки хімічної, фармакологічної промисловості та агропромислового сектору підготували щось схоже на змову, що можна порівняти зі справжнім геноцидом населення усіх країн, реалізуючи на практиці побудову суспільства знищення. Планета і її основні ресурси знаходяться в руках декількох десятків персон. У структуру цієї багатонаціональної групи входить невелика організація, перед якою стоїть завдання завоювати економічну та політичну владу на планеті. До ядра цієї організації входить 10 чоловік, діяльність котрих щедро фінансується. Це ядро з лігвищем у США керує декількома сотнями осіб, яких було направлено у багато держав і які посіли ключові пости в їх економічному та політичному житті. Щупальці гігантського спрута стискають ключові сектори національних економік: хімічне виробництво (добрива, пестициди, фунгіциди, хімікати проти бур'янів, барвники); промислове виробництво медикаментів, вакцин, косметики; виробництво медичного обладнання (сканери, апарати для ехографії та рентгенографії, кобальтові бомби, хірургічне обладнання тощо); сільськогосподарський сектор (насінневий фонд, добрива, сільськогосподарський інвентар); агропромисловий сектор (переробка сільськогосподарської продукції), навіть літературний світ і світ мистецтва, кінематограф і телебачення, друковані органи.

Іде процес взаємного зрощування величезних адміністративних рад корпорацій з банками, разом вони мають величезний вплив на всі галузі життя суспільства і на політику. Наприклад, вищі посадовці трьох швейцарських банків недавно обіймали 1630 керівних посад у адміністративних радах хімічної та фармакологічної індустрії.

Шість корпорацій ділять між собою 90 % світового ринку зернових, декілька десятків монополій ділять світовий ринок продовольчих товарів, декілька десятків лабораторій та хімічних підприємств панують на ринку здоров'я.

Наукові експерти при політиках ніколи не пропускають нагоду зробити чергову послугу своїм босам з хімічних та фармакологічних трастів. Якщо політик пручається, його шантажують, деколи стаються катастрофи.

Головна фірма розташовує свій офіс, зазвичай, у податковому раю; більшість заводів з виготовлення та переробки продукції — у країнах третього світу з дешевою робочою силою; виробництво аналогів первинної, основної продукції здійснюється у країнах з дешевою робочою силою; філіали з продажу продукції створюються у державах з високим рівнем прибутків; продаж тієї чи іншої продукції, яка не мала очікуваного успіху у високорозвинених країнах чи яка вилучена через її шкідливість і таким чином заборонена у західних державах, здійснюється у країнах третього світу. У таких випадках продають під іншою назвою. Витрати на рекламу виготовленого медичного препарату становлять

близько 5 % від загального прибутку за рік (від 10 до 40 млн. \$)! Практично неможливо здійснити контроль за численними фінансовими операціями подібних груп, вони уникають податків.

Тотальне панування держави на ринку медикаментів — незаперечний факт, як і таємний зв'язок між власниками лабораторій, фармацевтами, лікарями, банками та державними органами.

Приклад державно-фармацевтичної диктатури — вакцинація населення

Сьогодні очевидно, що система вакцинації, яка приносить величезні прибутки лабораторіям усього світу, є платформою для появи нових захворювань, котрі уражують цілі держави внаслідок значного ослаблення імунної системи людини. Імунна система, яку періодично порушують різного роду профілактичними „вакцинаціями”, закінчує тим, що поступово втрачає свою „пам'ять” як до різних інфекцій, так і до своїх потенційних можливостей. Ось де широке поле діяльності для реалізації планів депопуляції населення у світовому масштабі.

Загальновідомо, що так звані «випадкові віруси», які потрапляють до вірусних вакцин, знаходяться в культурі тканин тварин і притаманні лише їм, їх нелегко виявити та видалити. Так, наприклад, канцерогенний вірус SV 40 було виявлено в 1960 р. у нирках мавп, котрі використовуються для виготовлення поліомієлітної вакцини. Проте мільйони людей були вакциновані цією вакциною. Нирки собак, котрі використовують в Америці для виготовлення вакцини проти кору, містять різні канцерогенні віруси, які призводять до утворення папілом, венеричних собачих пухлин, а також собачої мастоклітинної лейкемії. Канцерогенні віруси тварин проявляють свої канцерогенні якості тільки тоді, коли потрапляють в організм іншого виду; можуть проявити себе за 20 років і більше. Така вакцинація, окрім всього іншого, провокує вибух лейкемії та енцефаліту.

Ймовірність захворювання віспою зараз настільки знижена, що ризик від подібної вакцинації є значно вищий, ніж ймовірність захворіти самою хворобою. Так в Англії, де вакцинація є добровільною, померло від віспи у п'ять разів менше людей, ніж у Франції, де вакцинація була обов'язковою.

Дослідники звинувачують поліомієлітну вакцину, виготовлену на основі культури тканини нирок африканських зелених мавп, у розповсюдженні Сніду, виявили випадки подвійного зараження клітин вірусом SV 40 та ретровірусом, SV 40 і простим вірусом сказу.

У 1966 році професор Львов навів яскравий приклад аденовірусу 7 (вірус грипу), котрий утворює разом з SV 40 гібрид, який містить генетичний матеріал першого і оболонку другого, тобто він має яскраво виражені онкологічні властивості. Десятки тисяч американських солдат були недавно піддані експериментальній протигрипозній вакцинації з подібною комбінацією. Тому американський уряд вимушений був вилучити з продажу онкобезпечну вакцину, заражену гібридом аденовірусу 7 (вірус грипу) та SV 40.

Розпізнавання прихованих вірусів вимагає складних досліджень та довгоживучих клітинних культур. У вакцинах завжди присутні чужорідні віруси тварин, навіть якщо вжито екстремальних застережних заходів для того, щоб захистити їх від усіх відомих вірусів. Існують віруси і ретровіруси, котрі не були відомі до 1994 року. Вакцини, введені людям, здатні не лише взаємодіяти між собою, але також взаємодіяти зі специфічними для нас «дефектними» вірусами та ретровірусами, які „сплять” в організмі людини до певного моменту через взаємну адаптацію між вірусом та організмом, що є дуже

небезпечно.

Зроблені дітям щеплення „пошкоджують” клітини імунної системи, грубо „дістаючись” до клітин Т 4 і Т 8. Вірус, навіть ослаблений, може відновлювати свою вірулентність і заражати весь організм, як це трапляється з вірусом поліомієліту та туберкульозу, тобто вакцини не захищають від хворб. Неодноразово розрекламовані вакцини спричинялися до передчасної смерті пацієнтів (протитуберкульозна BCG та інші).

Підчас епідемії грипу в 2009 р. на одному з українських телевізійних каналів мелькнув короткий сюжет про заплановану депопулізацію людей шляхом щеплення вакцинами, виготовленими за кошт фонду Девіда Рокфеллера для боротьби зі свинячим грипом. Йшлося про змову з ВООЗ, яка рекомендує таке щеплення ООН; вірус H1 є штучний, є біологічною зброєю. Вакцинували переважно жінок репродукційного віку від 15 до 45 років. В Мексиці виявили наявність у вакцині гормону, який унеможливорює вагітність. Фармацевтичні компанії ще перед процесом виготовлення вакцин були звільнені від відповідальності за наслідки вакцинації.

Пригадаймо, як тотально нав'язувалося нам у 2009 році щеплення невідомими вакцинами, ще й без будь яких гарантій та відповідальності, щодо безпеки для здоров'я. Вакцинацію вже давно називають «біологічною війною уповільненої дії».

Кожен раз, коли помирають діти після зробленого їм щеплення, констатують „невідомі причини”, а діагноз, котрий рекомендують, — вірусний енцефаліт. Жодної автопсії в таких випадках не проводиться, а люди, у кращому випадку, отримують право лише вислухати безглуздий телевізійний виступ міністра охорони здоров'я, котрий закликає усіх до спокою.

Фальсифіковані медикаменти та хвороби

Фальсифіковані медикаменти. В Україні обсяг ринку фальсифікованих медикаментів становив донедавна близько 60 мільйонів \$ на рік і жодного передбаченого законом покарання за таку депопуляцію і геноцид. Припускають, що кількість недоброякісних ліків сьогодні не меншає, хоча Кабмін затвердив програму, спрямовану на посилення заходів із боротьби з фальсифікованою лікарською продукцією та призначив на це 1,2 мільйона гривень щорічно, але в Кримінальному кодексі немає статті, котра б передбачала відповідальність за підроблення медикаментів.

Офіційно зареєстрованих в Україні хворих на СНІД становить трохи більше 41 тисячі, але нам кажуть, що хворіє кожен сотий громадянин. Дехто пов'язує це з бізнесом В.Пінчука та його дружини, доньки одного колишнього президента, яка очолює фонд боротьби зі СНІДом.

Багато вчених-медиків вважають, що такої хвороби як СНІД у природі не існує, а існує лише вимагання грошей в урядів різних країн. Дехто пояснює, що синдром імунодефіциту існує, проте ніякого вірусу імунодефіциту людини немає і не було. Імунодефіцити бувають вродженими та набутими. Причини набутих імунодефіцитів можуть бути найрізноманітніші (радіація, дія деяких лікарських препаратів, цілий ряд захворювань, що викликані погіршенням екологічної ситуації).

З часу „відкриття” СНІДу уряд США витратив на нього 50 мільярдів \$. Два мільярда \$ щорічно отримує Центр з профілактики та контролю захворювань (CDC), в офісах якого і народився міф про СНІД.

У 1976 році дирекція Центру заявила, що з'явився новий вірус „свинячий грип”, котрий

скоро почне косити американців направо і наліво. Під це вибили гроші на виробництво вакцини і зробили щеплення 50 млн. американців. Раптом з'ясувалося, що жодного вірусу немає, а вакцина має потужний побічний ефект, від якого тисячі людей отримують важкі нервові розлади та паралічі. Близько 100 мільйонів \$ держава виплатила за судовими позовами.

Проколовшись зі „свинячим грипом”, Центр ухопився за СНІД. Швиденько віднайшли вірус, який „ймовірно” викликає СНІД, і назвали його „вірус імунодефіциту людини” (скорочено — ВІЛ). Створили технологію ВІЛ-тестування. І пішло-поїхало „виробництво” хворих СНІДом! Більше мільйона осіб, у яких виявили ВІЛ 15 років тому, досі не захворіли СНІДом. І навпаки, півтора мільйонам хворих лікарі були б раді діагностувати за усіма симптомами СНІД, ось тільки тест не показує ВІЛ! Більшість діагнозів СНІДу ґрунтуються не на виділенні вірусу, а на рішенні ВООЗ зараховувати до нього такі клінічні симптоми, як втрата ваги, хронічна діарея та постійна підвищена температура. Представники ВООЗ нарікають, що фінансування зменшилося до 70 млн. \$. А ці гроші витрачають на... презервативи. Мільйони африканців страждають від „хвороб злиднів” (близько 30 захворювань), але їм не потрібно надсилати продовольство та ліки від загальновідомих хвороб, не потрібно налагоджувати систему охорони здоров'я, а потрібно висилати мільярди (!) резинових ковпачків у яскравих упаковках.

Два зайці вбивають одним пострілом: і народжуваність зменшується, і смертність від того ж туберкульозу та інших хвороб зростає. А Захід ще й виглядає добродієм. Ця технологія відпрацьовується і на Україні.

З'явилися «нові» ліки від СНІДу — AZT, відомі також як „Ретровір”, що були розроблені ще в 70-ті роки для боротьби з раком. Але з'ясувалося, що високотоксичні AZT вбивають швидше, ніж рак, і тому в продаж вони не потрапили. І ось тепер вирішено було з'ясувати, що вбиває швидше — AZT чи СНІД, а заразом „відбити” кошти, які вклали в розробку. Центральна лікарня Массачусетсу отримує 140 тисяч \$ за інформацію про 19 пацієнтів, котрих нібито врятував новий засіб. І усі медики, які підтвердили „дієвість” AZT, отримують дотації від компанії, що кровно зацікавлена в реалізації ліків.

Боротьба зі СНІДом — це приклад типового грандіозного обдурювання, котре процвітає у сучасному світі. Величезну роль у цьому, як і в будь-якому іншому масштабному шахрайстві, відіграють ЗМІ. Точка зору чесних учених відображається у малотиражних наукових збірниках, у якійсь університетській газетці чи радіопередачі. Тоді як щедро оплачена брехлива „офіційна” пропаганда ведеться в планетарних масштабах. Вчені не радять після перенесеного грипу йти перевірятися на СНІД, бо „його обов'язково виявлять”.

В Америці зареєстровано вже більше 50 тисяч смертей, що викликані ліками проти СНІДу. Зате компанія заробила мільярди. В Росії розпочали виробництво цих „чудодійних” ліків.

Імунна система наркомана руйнується не тому, що він заразився якоюсь фантастичною хворобою, а тому, що перенапружується від наркотиків. Причиною смерті таких хворих являються вторинні інфекції. „СНІД, — заявляє Агеєв, — відволікає нас від реальної небезпеки — від уже згаданого інфекційного гепатиту, від туберкульозу. Ось де потрібно бити на сполох”.

Усе, що на користь депопуляції населення країн світу, все оправдується. Як бачимо, „демократичним реформам”, які знищують населення, «альтернативи не має» - підсумковує М.І.Сенченко.

З березня 2010 р. вступає у дію закон від 17.12.09 р. №1779-VI про розробку системи маркування для продукції щодо вмісту в ній генетично модифікованих організмів і про штрафування виробників за надання недостовірної інформації про продукцію, в разі якщо ця інформація не зашкодила життю, здоров'ю та майну споживача, - від 10 до 50-ти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а при повторному порушенні – від 50 до 200.

Постанова Кабміну України № 468 від 13.05.09 (із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 661 від 01.07.2009) зобов'язує виробників, постачальників і продавців інформувати покупців про наявність ГМО в харчах, які містять генетично модифіковані організми обсягом понад 0,9 відсотка: «етикетування харчових продуктів, які містять генетично модифіковані організми або вироблені з їх використанням і реалізуються без упаковки або з упаковкою, найбільша площа поверхні якої становить менш як 10 кв. сантиметрів, здійснюється продавцем шляхом проставлення відповідної позначки “(генетично модифікований)”, “(містить генетично модифікований організм)” або “(вироблений з генетично модифікованого організму)” на ярликах поряд з назвою харчового продукту або на пакувальному матеріалі шрифтом розміру не менш як 2 міліметри» (пункт 4). «Етикетування харчових продуктів, які не містять генетично модифіковані організми або вміст яких становить менш як 0,1 відсотка, може бути здійснено добровільно з виконанням напису “Без ГМО”» (пункт 5).

Це щось на кшталт: «якщо в 100 кг харчів намішано 0,9 кг. отрути, то про це обов'язково інформувати покупців; а якщо лише 0,1 кг., то можна навіть написати «Без отрути». Так побажали нам смачного Верховна Рада, В.Ющенко і Ю.Тимошенко. Лікар Олег Тягнибок у своїй Програмі захисту українців теж дозволяє продаж ГМ-продуктів, лише зі спеціальним маркуванням і на окремих полицях у торгівельних закладах..., хоча окремі полиці сьогодні треба відводити для нормальних і нешкідливих харчів. Та нам розпахати б свій чорнозем...

Лише 10.07.2009 в Україні створено постійно діючу Робочу групу з питань біобезпеки при використанні генетично модифікованих організмів в системі АПК, яка тільки що приступила до розроблення таких-сяких нормативно-правових актів, визначених Законом України “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів”.

Багато людей вже давно самі виготовляють гірчицю, майонез, хліб тощо і обминають завалені «харчами» та «напоями» прилавки в магазинах.

Література

1. Дюк, Девид. Еврейский вопрос глазами американца: мое исследование сионизма. – К.: МАУП, 2002. - 360 с.
2. Сенченко М. І. Латентні структури світової політики: Нариси з конспірології. – К.: МАУП, 2003. - 312 с. Також інші праці цього автора.
3. Ходос Э. Д. Еврейский синдром—3. — К.: ПЦ „Интертехнология”, 2002. — 335 с. Також інші праці цього автора.
4. Штепа Павло. Мафія і Україна. – Львів: ВПК «Глобус», 2002,-408 с.
5. Яременко, Василь. Євреї в Україні сьогодні: реальність без міфів. – К.: МАУП, 2003. – 144 с. Також інші праці цього автора.

